



NOVA ГАЗЕТА

№24(429), Червень 22, 2017, Нью-Йорк

№24(429), June 22, 2017, New York



АМЕРИКА СЬГОДНІ

ОДИН ПРЕЗИДЕНТ
І ЛЕГІОН ЦЬКУВАЛЬНИКІВ

СТОР. 8



У ГРОМАДІ

ЙОНКЕРС ЧЕРВНЕВИЙ -
ЙОНКЕРС ФЕСТИВАЛЬНИЙ

СТОР. 14-15



ШЛЯХ. ІСТИНА. ЖИТТЯ

ЧИН СВЯТОГО ЙОСАФАТА:
400 РОКІВ СЛУЖІННЯ

СТОР. 16-17



ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

ПРОВІДЕНС - МІСТО БОЖОГО
ПРОВІДІННЯ І ДИСИДЕНТІВ

СТОР. 20-21



ПОРОШЕНКО-ТРАМП: КОНТАКТ Є!

СТОР. 4

22 ЧЕРВНЯ - ДЕНЬ ЛІТНЬОГО СОНЦЕСТОЯННЯ

СТОР. 18

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА ВСІХ СВЯТИХ

206 East 11th Street (& 2nd&3rd Avenues), New York, NY 10003

Отець-настоятель Віталій Павликівський
та миряни церкви запрошують на

**АРИХИЄРЕЙСЬКУ
СЛУЖБУ БОЖУ,
ОСВЯЧЕННЯ ВІВТАРЯ
ТА ЗАКЛАДЕННЯ
СВЯТИХ МОШЕЙ**

25 ЧЕРВНЯ, В НЕДІЛЮ

Початок Літургії - о 9:30 год. ранку

Святковий обід і концерт - о 12:30 год. по полудні

Ласкаво просимо громаду відсвяткувати разом з нами
цю величну для нашої парафії подію!



УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА КАТЕДРА СВЯТОЇ ТРІЙЦІ HOLY TRINITY UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH

359 Broome Street, New York, NY 10013
V.Rev. Todor Mazur tel. 917-412-5429
Deacon Adrian Mazur tel. 646-541-6889

**30 червня – 1 липня
З п'ятниці по суботу**

ЗАПРОШУЕМО УСІХ ВІДВІДАТИ

**ЧУДОТВОРНУ ІКОНУ МАТЕРІ БОЖОЇ
«НІЖНЕ СЕРЦЕ», КОТРА МИРОТОЧИТЬ**

РОЗПОРЯДОК БОГОСЛУЖІНЬ У ЦЕРКВІ СВЯТОЇ ТРІЙЦІ:

7-8 год. вечора – прибуття ікони до церкви
8-10 год. вечора – миропомазання
10-12 год. вечора – молебень
12-2 год. ночі – літургія
2-4 год. ранку – акафест Пресвятої Богородиці

4-6 год. ранку – пісні
6-8 год. ранку – рання утрєння
8-10 год. ранку – псалом
10 год. ранку – літургія

З нагоди вручення громаді катедрі Святої Трійці пам'ятного військового прапора, підписаного учасниками АТО, а також Героєм України, фронтовим лікарем Яною Зінкевич, урочистості відбудуться в суботу, 1 липня 2017 року, о 9:30 год. ранку. У церковній залі продовжить подію огляд знамен, шоломів та інших речей з Майдану та зони АТО.

ЛАСКАВО ПРОСИМО УСІХ БАЖАЮЧИХ ДО УЧАСТІ!





65 рядків від редактора Доброго дня, шановні читачі!

Останні події неспростовно доводять, що Верховна Рада України – це кубло злодіїв і аферистів-схемників. Генеральний прокурор України Юрій Луценко звернувся з проханням позбавити депутатського імунітету відразу 5-х народних депутатів. Один «зазяняв» за сотні тисяч доларів державну землю, інший приховував свої космічні прибутки, аби не платити податків, третій був прихованим королем бурштинового бізнесу в Україні. Цей третій, народний депутат України Борислав Розенблат, мав від цього злочинного бізнесу, який перетворив ліси Полісся й Волині на страхітливе пустирище, мільйони доларів. Купував вілли на теплих морях, розкішні помешкання в європейських столицях, мріючи колись, відійшовши від несправедливих трудів на гірській землі, по-справжньому понасолоджуватися життям.

Особисто мене ця інформація про запит Генпрокуратури аж ніяк не здивувала. Я давно, ще в бутність свою оглядачем парламентської газети «Голос України», знав, як і чим живуть деякі «народні обранці». Здивувало інше. Як цей Розенблат міг проігнорувати до Верховної Ради? Він що, дисидент, який відсидів за Україну в мордовських таборах свої кращі роки? Чи, може, видатний учений-економіст, який міг би в стінах українського парламенту продукувати закони, що вивели б Україну з економічної прірви? Чи супердосвідчений правник, який знає, які закони потрібні українській державі в нинішній надто не простий для неї час? Ані перше, ані друге, ані третє. Його освіта – Житомирський автомобільно-дорожній технікум та Камішинське (це в Росії) військово-будівельне училище.

Борислав Соломонович Розенблат – звичайнісінький аферист, який добре знає, що мандат народного депутата України дає чудову можливість казково збагатитися. Як знають це й багато інших депутатів, які йшли до вищого законодавчого органу України не служити своєму народові, а грабувати його.

Або візьмімо Лесика Довгого, позбавлення депутатства якого й притягнення до кримінальної відповідальності теж зажадав генеральний прокурор. Цей хлопчик з малих літ влаштовувався впливовим татом на керівні посади. Й, опинившись у кріслі секретаря Київської міської Ради, заробив мільйони на торгівлі земельними ділянками в Києві. За ці «подвиги» він переліз з Ради Київської до Ради Верховної й займається там тим самим.

Отакі це народні обранці. Прогриміли революції, люди загинули за українську Україну на Майдані і в зоні АТО, а ці потвори як сиділи, так і сидять у теплих кріслах. І проокручують свої злочинні схеми, спустошують наші ліси, перетворюючи їх на пустку, гендлюють українською землею, накопичуючи свої злочинні капітали в офшорах. А українці все це знають і терплять.

Який же вихід? Адже наперед можна спрогнозувати, що за жодними ґратами ці, так би мовити, народні обранці ніколи не опиняться. Відбредуться, відкупляться, або в крайньому разі втечуть за кордон. І з часом знову засідають у Верховній Раді або працюватимуть високопоставленими функціонерами в уряді. Аби витурити їх звідти, необхідно змінити саму систему. А як її змінити, коли головний її будівничий сидить у кріслі президента країни? Його, засновника Партії регіонів, міністра економіки в уряді Януковича, обрали відразу ж після Революції гідності. Причому з переконливими цифрами тих, хто проголосував «за». Отож, причина в нас самих. Доки не навчимося, немов рентгеном, бачити наскрізь нутро цих розенблатів і довгих, не діждемося своєї, української України.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський —
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Проблема повернення Кримського півострова під контроль Української держави (складовою якої він є з міжнародно-правового погляду, попри його окупацію Росією) та забезпечення інтересів кримськотатарської нації (кримців) – це проблема надзвичайно складна й комплексна. Ми хочемо привернути читачку увагу лише до деяких її вимірів.

Згадаймо: Голодомор за президентства Віктора Ющенка було визнано на законодавчому рівні ґеноцидом. Але депортацію 1944 року кримськотатарського народу тоді

острова. Президент України Петро Порошенко вже висловлювався з цього приводу. Та чи вистачить для втілення цієї ідеї депутатських голосів у Верховній Раді, де окопалася чимала «п'ята колона» та вистачає «болота»? Кримські татари історично є державною нацією на території Криму, але, як відомо, їхні державницькі прагнення не йдуть за межі створення автономної республіки в складі України. Поки що не йдуть, додамо, але що може статися, коли влада України й надалі демонструватиме нехоть з питання створення такої автономії?

Останнім часом іноді лунають пропозиції про створення тимчасової, до визволення Криму, крим-

Знаний київський філософ Мирослав Попович ще 15 років тому зазначив: «Кримськотатарська нація є природним союзником етнічних і політичних українців. Це опора Києва в Криму. Але ж і політика Української держави тут має бути розумною». Росія, тим часом, посилює тиск на кримських татар, відверто намагаючись його позбавитися – частково за допомогою асиміляції, частково – витіснення поза межі півострова. В цьому Путін продовжує лінію Єкатерини II, Ніколая I, Александра II та Йосифа Сталіна, які мріяли про «етнічно чистий» російський Крим. Їм усім, врешті-решт, вдалося знищити етнокультурне розмаїття півострова (де нащадки кримських ґотів? де місцеві вірмени,

КРИМ І КРИМЦІ

ґеноцидом так і не назвали. Попри те, що вона також підпадає під визначення ґеноциду в міжнародному праві. Тут проблем немає: німецькі нацисти цілеспрямовано знищили приблизно половину європейських євреїв під час Другої світової війни. Російські більшовики не менш цілеспрямовано знищили майже половину кримців під час тієї самої війни.

Але ось проблема: нищення євреїв цілком справедливо визнано на міжнародному рівні ґеноцидом, нацизм так само справедливо засуджено; але нищення кримських татар майже ніде у світі ґеноцидом не визнано, комунізм засуджено на міжнародному рівні, радше, на рівні побажань, а не юридично, ба більше: досі людина, яка послідовно виступає проти комуністичної ідеології та практики, може одержати в ліберальних колах Заходу репутацію «реакціонера» або навіть «фашиста». Абсурд – чи є щось значно більш небезпечно під оглядом небезпеки відродження тоталітаризму? І чи не є ці «ліберали» насправді палкими прихильниками російського імперіалізму, чимало класичних рис якого притаманно ідеології та практиці путінізму?

Назагал, майже два з половиною століття російська, а пізніше советська імперія вели проти кримських татар війну на знищення. Як і проти низки інших народів. Самодержавство впало 1917-го, розпочалася кримськотатарська революція, нація здобула певні права, але невдовзі почався регресивний рух до червонопрапорного тоталітаризму й імперіалізму. Тричі: 1918-го, 1928-го та 1937-1938 років більшовики нищили як могли і без того нечисленну інтелектуальну й політичну еліту кримців. Наслідки відчувалися донині...

Знадобилися Революція гідності та російське вторгнення, щоб в Україні офіційно було засуджено комунізм й ухвалено закони про декомунізацію. Вже за умов російської окупації півострова Верховна Рада України своєю постановою від 12 листопада 2015 року визнала депортацію кримських татар 1944 року ґеноцидом і проголосила 18 травня Днем пам'яті жертв ґеноциду кримськотатарського народу. Проте досі не створено – звичайно, поки що, доки триває російська окупація Криму, тільки на законодавчому рівні, з фіксацією в Конституції – кримськотатарську автономію, причому на території пів-



Путінський режим, продовжуючи політику російських царів, намагається витіснити кримських татар з Криму – їхньої споконвічної Батьківщини

ськотатарської автономії на території Херсонської області. Чи є ця ідея слушною? Ні. Крим і лише Крим посідає особливе місце в ментальності кримців. Без Криму ця нація не має шансів на історичне виживання, без Криму весь їхній етнокультурний космос розпадається. Адже в Туреччині живуть кілька мільйонів людей із кримськотатарським корінням, та доля відірвала їхніх предків від Криму, і переважна більшість цих нащадків кримців повністю асимілювалася у спорідненому етнічному масиві чи вважає себе «турками кримського походження».

Якщо створити тимчасову кримськотатарську автономію на Херсонщині, це може мати прикрі наслідки для татарського населення на півострові. Адже окупаційні структури з цього приводу здатні посилити тиск на кримських татар під гаслом: «Ви там на півночі маєте свою автономію, то й прямуйте туди». Враховуючи нинішню специфіку й московської, й кримської верхівки, у них може з'явитися спокуса повторити депортацію 1944 року, хоча й приховано і під наче пристойним претекстом. Нарешті, ця ідея є дуже ризикованою й небезпечною ще й тому, що на Херсонщині немає порожніх, незаселених українцями та придатних для нормального життя територій.

греки й болгари? де караїми?). З потрійним ентузіазмом окупанти наразі нівелюють у Криму все неросійське (включно з українським і кримськотатарським), – тільки російсько-імперське, і нічого більше!

Таким чином, навесні 2014-го, після нової російської окупації півострова, кримськотатарська нація вступила в ще один трагічний період своєї історії. Вона виявилася відкинутою назад на сто з гаком років. Постійні залякування, обшуки, арешти, викрадення, жертвою чого може стати будь-хто в силу вже свого національного походження, дуже нагадують події, перша хвиля яких прокотилася після 1773 року, а друга – під час і після Кримської війни. Проти кримців використовується стратегія видавлювання шляхом створення людям нестерпних умов існування. Понад два десятиліття кримців загинули впродовж цього періоду; їх викрадають, мордують, а потім знаходять трупи. Інших же за вигаданими звинуваченнями надовго кидають за ґрати.

На початку окупації Кремль намагався підкупити кримськотатарських лідерів, багато чого обіцяючи, але знайшли тільки купку «квіслінгів» (бо ж народ за два з половиною століття добре вивчив, чого варті ці обіцянки). Тому окупаційна влада перейшла до брутальних методів, поєднаних із політикою «доконаних фактів»: мовляв, вам нікуди подітися, можете нас не любити, проте лояльно ставтеся до Кремля й дійте в межах нав'язаних ним силоміць правил. Чи дасть усе це бажаний Кремлю результат? Це залежить від принципової політики протидії з боку української влади й міжнародного співтовариства, бо перебільшувати рівень цивілізованості чинної російської влади аж ніяк не випадає. Поки що міжнародного тиску на Росію вочевидь не досить; це видно, як то кажуть, з усіх точок, відтак, зневірившись у перспективах визволення Криму, деякі кримськотатарські сім'ї літнього віку, які було виїхали з півострова, повертаються на Батьківщину, щоб доживати свої роки там, на рідній землі...

Кримськотатарська революція, силоміць перервана свого часу, об'єктивно повинна врешті-решт завершитися, хоч і через сторіччя чи через сторіччя з гаком після свого початку, успішно відповівши на історичні виклики, поставлені плином подій перед кримцями.

Сергій Грабовський,
Ігор Лосєв

АМЕРИКА-УКРАЇНА

Робочий візит Президента України Петра Порошенка до американської столиці розпочався 19 червня з покладання букетів з колосками, обв'язаними траурними стрічками, до меморіалу жертвам Голодомору 1932-1933-х років у Вашингтоні. Звертаючись до української громади, П.Порошенко сказав, що для нього надзвичайно важливо, що він випередив Путіна й першим зустрівся з Президентом США Дональдом Трампом, аби поінформувати його про те, що твориться нині на Донбасі, й не залишити Путіну жодних шансів і далі брехати.

Головною подією дводенного робочого візиту П.Порошенка до Вашингтону була довгоочікувана зустріч з Дональдом Трампом. У вівторок, 20 червня, в Білому домі Д.Трамп прийняв свого українського колегу у форматі зустрічі, які в Білому домі називають «зайти на вогник» до Овального кабінету.

Зустріч з президентом України була початково описана в Білому домі як короткий «drop-in». Але обидва президенти позували для фотографій в Овальному кабінеті та коротко висловили свої ремарки після більш тривалих і детальних переговорів Петра Порошенка з віце-президентом США Майком Пенсом.

Показово, що зустріч Порошенка й Трампа розпочалася відразу після того, як американська адміністрація оголосила про запровадження санкцій проти осіб та компаній, причетних до анексії Криму.

«Це велика честь зустрітися сьогодні з президентом Петром Порошенком, президентом України – регіону, в справі якого ми всі дуже сильно залучені, ви це бачите, і про це всі читають. Ми мали дуже-дуже насичену дискусію й досягнуто значного прогресу», – сказав Трамп.

Петро Порошенко, своєю чергою, заявив: «Це велика честь і мені дуже приємно бути разом з вами, пане Президенте. Ви – один з найбільш надійних і стратегічних партнерів України. Ми справді боремося, щоб принести свободу й демократію. Ми відчуваємо вашу потужну підтримку в сфері безпеки, підтримку наших реформ, підтримку моєї 45-мільйонній країні, яка є найбільшою на європейському континенті. Я абсолютно переконаний: Україна являє собою історію успіху, і я пишаюсь тим, що ви, пане президенте, і Сполучені Штати є співспонсорами цієї історії успіху. Ми надзвичайно захоплюємося вашою провідною роллю і вашими ефективними кроками, адже сьогодні подвійний історичний день – 5 місяців вашої праці на посаді президента й три роки після початку нового мирного плану для України. Я абсолютно переконаний, що ефективна координація наших зусиль принесе мир нашій країні й підтримає нашу територіальну цілісність та суверенітет».



Під час зустрічі Петра Порошенка з Дональдом Трампом

ПЕТРО ПОРОШЕНКО – ДОНАЛЬД ТРАМП: КОНТАКТ Є!



Колоски пам'яті до меморіалу жертвам українського Голодомору 1932-1933-х років

Вже після зустрічі з Трампом Петро Порошенко заявив, що задоволений результатами переговорів з американським лідером. «Наша зустріч з президентом США Дональдом Трампом була детальною, й українська сторона отримала повну підтримку. Відбулася повноцінна, дуже детальна зустріч з американським президентом. Ми отримали тверду підтримку з боку США, підтримку і щодо суверенітету, територіальної цілісності, незалежності нашої держави, і в продовженні реформ в Україні», – сказав П.Порошенко й додав: «Я задоволений результатами переговорів та дуже вдячний і президенту Трампу, і віце-президенту Пенсу, і тим міністрам, з якими відбулися зустрічі, за дуже тверду позицію підтримки нашої держави».

П.Порошенко також заявив, що США підтримують Мінські домовленості. «Я впевнений в тому, що ми маємо вимагати від Росії повної імплементації Мінських угод, причому безпековий пакет ми детально обговорили

ли напередодні візиту Дональда Трампа до Європи», – додав президент, зазначивши, що від Росії вимагають виконання Мінських угод, а саме пакету з безпеки. «Він полягає в тому, що мають припинити вогонь, відвести російську артилерію, танки, системи залпового вогню, забезпечити повний доступ СММ до територій, включно з кордоном, і ми детально обговорили кроки, які нині буде зроблено», – сказав президент України.

Він заявив також, що під час українсько-американських переговорів окремо обговорювалася співпраця у військово-технічній сфері. «Ми більш детально говорили з цього приводу з міністром оборони, але президент США Дональд Трамп дав чіткі доручення для розширення співпраці».

Зустріч з Д.Трампом відбулася відразу після детальних переговорів між Петром Порошенком та віце-президентом США Майком Пенсом. Усі ключові учасники цих переговорів (міністр закордонних справ України

Павло Клімкін, посол України в США Валерій Чалий, посол США в Україні Марі Йованович) були присутні в Овальному кабінеті, коли там відбувалася зустріч двох президентів. До них приєднався також радник Президента США з питань національної безпеки генерал Г.Макмастер.

Окрім головної розмови, П.Порошенко провів також переговори з державним секретарем США Рексом Тіллерсоном.

Напередодні зустрічі «великої двадцятки», яка відбудеться на початку липня в Німеччині, співрозмовники скоординували позиції щодо припинення російської агресії на Донбасі та повернення Криму. У цьому зв'язку Президент України представив пропозиції щодо більш активного залучення США до мирного процесу на Донбасі. Під час зустрічі було домовлено продовжити консультації з метою вироблення спільних кроків. Президент України та держсекретар США обговорили також питання звільнення українських заручників та пого-

дилися, що це питання має бути вирішено в максимально швидкий спосіб.

Рекс Тіллерсон підтвердив готовність США сприяти мирному врегулюванню ситуації на Донбасі. Держсекретар США підтвердив збереження санкцій проти Росії до повного відновлення суверенітету й територіальної цілісності України. Крім того, обговорювались шляхи надання оборонної зброї Україні. Сторони також обговорили шляхи посилення інвестиційної й торгівельно-економічної співпраці України та США.

Важливим пунктом порядку денного робочого візиту П.Порошенка до Вашингтону була зустріч з міністром оборони США Джеймсом Меттісом. Під час розмови співбесідники також обговорили ситуацію на Донбасі. Було висловлено занепокоєння в зв'язку з постійними спробами Росії та підтримуваних нею бойовиків підірвати процес мирного врегулювання.

Глава Української держави висловив вдячність за рішучу й тверду підтримку суверенітету та територіальної цілісності України з боку Сполучених Штатів Америки, а також відзначив важливість зміцнення трансатлантичної єдності та солідарності. Порошенко закликав також до збереження єдиного міжнародного фронту в політиці санкцій проти Росії, доки не буде відновлено територіальну цілісність та суверенітет України, включно з Кримом. П.Порошенко висловив вдячність за важливу допомогу з боку США в питанні зміцнення обороноздатності України та стійкості Збройних сил України, а також реабілітацію українських воїнів.

Президент України провів також зустріч з міністром енергетики США Ріком Перрі. Він висловив вдячність американській стороні за значну практичну допомогу в зміцненні енергетичної безпеки України та відзначив зацікавленість у ширшому залученні до України сучасних американських технологій та передового досвіду в сфері енергетики.

П.Порошенко відзначив значний потенціал для подальшого розвитку взаємовигідної співпраці між Україною та США в енергетичній сфері та привітав активний інтерес до України з боку американських енергетичних компаній.

У ході зустрічі були обговорені питання реалізації спільних проектів у атомній енергетиці, галузі видобутку енергоносіїв в Україні, а також можливості постачання альтернативних видів палива, зокрема зрідженого газу із США. Сторони підтвердили спільну позицію щодо загрози проекту «Північний потік-2» для енергетичної безпеки як України, так і Європи.

Перебуваючи у Вашингтоні, Петро Порошенко зустрівся й провів переговори з Президентом групи Світового банку Джимом Йонгом Кімом та директором-розпорядником Міжнародного валютного фонду Кристін Лагард.

Інф. «НГ»
Фото АР

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

ЄВРОСОЮЗ ПРОДОВЖИВ «КРИМСЬКІ» САНКЦІЇ ПРОТИ ПУТІНСЬКОЇ РОСІЇ



Євросоюз затвердив рішення про продовження санкцій проти Росії за незаконну анексію Криму й Севастополя до 23 червня 2018 року. Про це повідомила прес-служба Ради ЄС.

Зазначається, що таке рішення було ухвалено 19 червня в Люксембурзі під час засідання міністрів закордонних справ країн Європейського Союзу.

Перед тим, а саме 6 червня, санкції проти Росії за анексію Криму без обговорення продовжили постійні представники країн Євросоюзу.

Як свідчить інформаційний бюллетень, поширений до засідання Ради ЄС в Люксембурзі, санкції застосовуються до громадян ЄС і підприємств, заснованих у ЄС. Їхня дія обмежу-



ється територією Криму та Севастополя.

Також у документі нагадується, що ця категорія санкцій включає заборони на імпорту до ЄС харчів з Криму і Севастополя, інвестиції в Крим і Севастополь, послуги, пов'язані з туристичною діяльністю в Криму і Севастополі; експорт низки товарів і технологій до Криму та Севастополя для транспортного, телекомунікаційного та енергетичних секторів, а також для нафтогазової та гірничої галузей промисловості.

СМЕРТНОСНІ ПОЖЕЖІ В ПОРТУГАЛІЇ



Страхітливі пожежі в Португалії забрали життя 64 осіб

Найсмертоносніші за півстоліття за кількістю жертв пожежі пронеслися центральними районами Португалії. За словами прем'єр-міністра країни Антоніу Кошти, подібної трагедії на пам'яті португальського народу ще не було: 64 особи загинуло, 150 дістали жакливі опіки, в тому числі 10 пожежників. У зв'язку зі стихійним лихом і жертвами в Португалії оголошено 3-денну жалобу.

«Я допоміг моїй хрещениці виборсатися: я ніколи б її не залишив, інакше вона згоріла б живцем. Я вивіз також своїх старих батьків, тепер шукаю свою дружину й доньку, вони десь там, у пеклі», – сказав журналістам один з багатьох потерпілих Маріо Пінью, сім'я якого потрапила у вогненну пастку, намагаючись вибратися із зони вогню.

Більшість жертв пожеж у Португалії було знайдено всередині їхніх автомобілів.

Шість автотрас, котрі вели до зони вогню, перекирили надто пізно. Причини цього з'ясовуються.

Нині пожежники контролюють 70 відсотків пожеж. Втім, рятувальники налаштовані не надто оптимістично: полум'я може спалахнути знову через посуху, сильний вітер та неймовірну спеку, яка охопила в ці дні більшу частину Португалії. На допомогу португальським вогнеборцям прибули колеги з Іспанії.

Лісові пожежі в Португалії можуть мати «кримінальний слід», і для визначення причин загоряння необхідно провести прискіпливе розслідування. Про це заявила керівник національної пожежної служби Хайме Марта Соареш. За її словами, удар блискавки, який попередньо вважали причиною початку пожеж, стався через дві години після того, як вже були окремі осередки загоряння.

СПРОБА ТЕРАКТУ В ЦЕНТРІ БРЮССЕЛЯ

У вівторок, 20 червня, 36-літній мароканець Усама Ж., який мешкав у комуні Моленбек, зробив спробу скоїти терористичний акт на Центральному вокзалі Брюсселя. Терорист привів у дію саморобний вибуховий пристрій, однак вибух вийшов малої потужності, від якого ніхто не постраждав. Зловмисника миттєво застрелив військовий патруль. Після цього поліція евакуювала людей з Центрального вокзалу та прилеглої до нього площі Гран-плас.

Речник генпрокуратури Бельгії Ерік ван дер Сіпт заявив у зв'язку зі спробою теракту: «Безумовно, злочинець хотів завдати якомога більшої шкоди. Він намагався привести в дію вибуховий пристрій, захований у сумку. Але щось не спрацювало, пролунав лише невеличкий вибух. Але після того, як терорист відійшов вбік,



Спроба теракту в центрі Брюсселя могла заінчитися ще однією трагедією

прогримів ще один вибух. Він вже був набагато сильнішим. На щастя, ніхто не постраждав, але наслідки могли бути страхітливими».

У сумці терориста, за словами речника генпрокуратури, були також газові балончики та цвяхи. За версією слідства, він

діяв сам. Пояса смертника на ньому не було.

Нині Центральний вокзал вже функціонує, але бельгійська влада має намір вдаватися до додаткових заходів безпеки. Зокрема, бельгійська поліція проводить нині обшуки в районі Моленбек, де мешкав зловмисник.

ВІДЛУННЯ ГІТЛЕРИЗМУ В АРГЕНТИНІ

Поруч зі столицею Аргентини Буенос-Айресом поліція виявила прихований склад нацистської атрибутики. Він став найбільшим в історії цієї південноамериканської країни, де після Другої світової війни знайшли прихисток багато гітлерівців.

Йдеться про майже 75 предметів, які пов'язані з нацистами. Аргентинська влада вважає, що раніше ці речі належали високопоставленим чиновникам Третього рейху. Серед знайдених речей – бюст Адольфа Гітлера. За попередніми даними, знайдені предмети є оригіналами, зазначила міністр безпеки Аргентини Патрисія Булрич.

Після Другої світової війни багато хто з видних діячів Третього рейху змогли уникнути кримінального переслідуван-



Знахідка нацистської атрибутики в Аргентині свідчить про те, що після Другої світової війни в цій країні знайшли прихисток чимало гітлерівських злочинців

ня, діставшись до берегів Латинської Америки. Зокрема, йдеться про ідеолога Голокосту Адольфа Ейхмана, штандартенфюрера СС Вальтера Рауффа, який брав участь у розробці так званих газенвагенів, і лікаря Йозефа Менгеле,

який проводив страхітливі дослідження на в'язнях концтабору Освенцим.

За повідомленнями зарубіжної преси підготував Хома Мусієнко Фото Reuters

В УКРАЇНІ

ЧОМУ НЕРВУЄ МОСКВА?

Президент України Петро Порошенко в ході робочого візиту 19-20 червня, крім спілкування з нинішнім господарем Білого дому Дональдом Трампом, переговорив практично з усім військово-політичним керівництвом США, що викликало шалену лютю Москви. Про це пише координатор групи «Інформаційний спротив» Дмитро Тимчук.

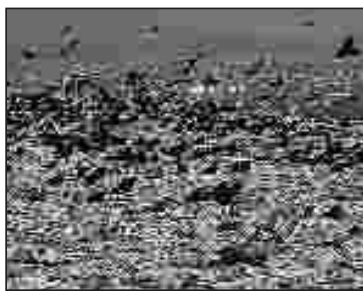


«З віце-президентом, держсекретарем, міністром оборони були повноцінні зустрічі з обговоренням деталей, що вкрай важливо для вибудовування відносин з американською адміністрацією. Саме тому росіяни і рве істерика від цього візиту, саме тому Москва так сьогодні нервує», – зазначає Тимчук. Він підкреслив, що ступінь ефективності від зустрічей буде зрозуміла вже найближчими місяцями.

«Публічний акцент, що цілком виправдано, було зроблено на звільненні наших заручників, яких терористи утримують на Донбасі і в Росії. Якщо американська сторона вважатиме можливим в цьому допомогти – це вже великий плюс», – додав координатор групи «Інформаційний спротив».

СМІТТЯ – ЯК ЗАСІБ БОРІТЬБИ З ПОЛІТИЧНИМИ КОНКУРЕНТАМИ?

Заступник голови Верховної Ради України Оксана Сироїд оголосила голодування услід за керівником фракції «Самопоміч» Олегом Березюком. «Я хочу підтримати Олега Березюка. Я приєднуюся до нього. Я голодуватиму», – сказала вона з трибуни парламенту. При цьому О.Сироїд була вдягнена в футболку із написом «Без болю немає влади» англійською мовою.



Представники «Самопоміч» пояснюють своє голодування ситуацією із вивезенням сміття зі Львова. Раніше лідер цієї політсили і мер Львова Андрій Садовий заявив, що з міста немає куди вивезти 8,5 тисячі тонн сміття. Він твердить, що

державні структури чинять перепони цьому процесу – в такий спосіб П.Порошенко буцім-то знищує його як можливого конкурента на наступних президентських виборах. Кабмін заперечує звинувачення львівської влади й стверджує, що А.Садовий має сам його організувати.

У вівторок, 20 червня, в парламенті відбулася дискусія щодо вивезення львівського сміття.

Керівник фракції «Самопоміч» Олег Березюк оголосив голодування напередодні.

Ніч проти вівторка, 20 червня, він провів на вулиці Банковій, біля адміністрації президента. Термін голодування, за словами політика, «залежатиме від президента та прем'єра».

ЇХ ОБИРАЛИ СЛУЖИТИ НАРОДУ, А ВОНИ...

Генпрокурор України Юрій Луценко за один день, 21 червня, вніс подання до парламенту про притягнення до кримінальної відповідальності відразу на п'ятьох депутатів.

Спочатку генпрокурор попросив Раду притягнути до кримінальної відповідальності депутата від Радикальної партії Андрія Лозового. Його підозрюють в ухилянні від сплати податків на суму 1 мільйон 846 тисяч гривень. Виникли такі підозри після перевірки електронних декларацій депутата. Лозовий звинувачення заперечує.



Вже за годину генпрокурор попросив про кримінальну відповідальність для депутата від «Волі народу» й колишнього секретаря Київської Олеси Довгого. Йшлося про зловживання ним службовими обов'язками при відчуженні землі заказника «Острів Жуків», площею 44,25 га. Згодом з'явилася інформація про те, що генпрокуратура направила подання на депутата Євгена Дейдея («Народний фронт»). В його діях вбачають ознаки незаконного збагачення на суму 6,1 мільйона гривень. Четвертим депутатом, яким зацікавилась ГПУ, став «бурштиновий мафіозо» Борислав Розенблат від фракції БПП. Генпрокурор просить Раду не лише дозволити притягнути його до кримінальної відповідальності, а й затримати та арештувати. Розенблата підозрюють у хабарництві на суму 280 тисяч доларів і зловживанні впливом. Ще один «бурштиновий мафіозо» Максим Поляков від «Народного фронту» став п'ятим депутатом, щодо якого внесли подання про кримінальну відповідальність, затримання та арешт.

ДВІ ТРЕТИНИ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ НЕ МАЮТЬ ЗАКОРДОННИХ ПАСПОРТІВ

Закордонний паспорт мають лише 34% українців – такі дані опитування, здійсненого фондом «Демократичні ініціативи» та Центром Разумкова. При цьому 45% не збираються його оформлювати, 7% опитаних вказали, що вже мають біометричний паспорт.



Для більшості опитаних (57,5%) запровадження безвізового режиму з ЄС є не важливим або мало важливим. Важливим і дуже важливим він є для 39% громадян України.

Тих, для кого безвіз важливий, більше на заході та в центрі країни, ніж на півдні чи сході.

Також спостерігаються значні вікові відмінності: безвіз важливий для 60% людей віком до 30 років і лише для 21% старших за 60 років.

Соціологи також опитали громадян України щодо того, чи підтримують вони приєднання до якихось міжнародних утворень. 57% респондентів відповіли, що є прихильниками приєднання в перспективі до Євросоюзу. 25% обстоюють неприєднання до жодного союзу, 8% – віддають перевагу Євразійському економічному союзу з Росією, Білоруссю та Казахстаном.

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ ЗАВЕРШИЛО ПРИЗОВ ОФІЦЕРІВ ЗАПАСУ

Відбір на військову службу офіцерів запасу завершено, всього для проходження служби в Збройних силах країни набрано тисячу осіб. Про це повідомив міністр оборони України Степан Полторак.

«У нас не було проблем із призовом офіцерів запасу. Набрано тисячу осіб, відбір завершено», – сказав він журналістам в середу, 21 червня. Міністр також зазначив, що до ведення бойових дій їх залучатимуть лише після того, як вони відбудуть відповідний вишкіл.



«Їх треба, і ми так плануємо, спочатку призвати, потім відправити до навчальних центрів, де вони оновлять свої знання й практичні навички. І тільки після цього вони поповнять підрозділи у військових частинах, які виконують завдання не в зоні проведення АТО», – сказав міністр.

Він наголосив, що офіцери запасу залучатимуться до виконання завдань у зоні АТО лише за бажанням, якщо вони підпишуть відповідний контракт.

МІЖНАРОДНИЙ КОМІТЕТ ЗАХИСТУ ЖУРНАЛІСТІВ – ПРО ВБИВСТВО ПАВЛА ШЕРЕМЕТА

Міжнародний Комітет захисту журналістів (CPJ) здійснить візит до Києва для представлення спеціальної доповіді про вбивство журналіста Павла Шеремета. Повідомляється, що делегація перебуватиме в Києві з 10 по 12 липня.

«Ми надіслали запити про зустрічі з високопоставленими українськими урядовцями, включно з президентом Порошенком, прем'єр-міністром Гройсманом, міністром внутрішніх справ Аваковим, генеральним прокурором Луценком, головою Національної поліції Князевим та головою СБУ Грицаком. Ми сподіваємось обговорити результати нашого звіту безпосередньо з ними», – йдеться в заяві CPJ. У Комітеті зазначають, що розслідування вбивства журналіста затягується, а винні досі не покарані.



До делегації, яка відбуде до Києва, входять виконавчий директор Джоел Саймон, член Ради директорів Алан Расбріджр – колишній головний редактор The Guardian, представник в ЄС Том Гібсон, який завітає з Брюсселя, координатор програми CPJ в Європі та Центральній Азії Ніна Огнянова. Також до Комітету приєднаються члени сім'ї Шеремета – його матір Людмила та донька Єлизавета.

Після зустрічей з українськими чиновниками комітет проведе 12 липня в Кризовому медіа-центрі в Києві прес-конференцію для представлення та поширення звіту про вбивство Павла Шеремета, а також розповість про результати зустрічей з українськими високопосадовцями.

У КИЄВІ ЗГОРІВ ЦЕНТРАЛЬНИЙ ГАСТРОНОМ НА ХРЕЩАТИКУ

У будівлі колишнього центрального гастроному на Хрещатику 20 червня виникла сильна пожежа. На момент прибуття перших пожежно-рятувальних підрозділів горів дах на площі 300 кв.метрів. Під час подальшої розвідки з'ясувалося, що вогонь по дерев'яних перегородках та перекриттях поширився з 2-го поверху на 3-й та на горище загальною площею 1000 кв. м.

Пожежу локалізували о 7-й годині вечора на загальній площі



1000 кв. метрів, о 9-й – ліквідували. У ДСНС кажуть, що в згорілій будівлі існує загроза обвалу внутрішніх дерев'яних конструкцій.

Екс-депутат Київської міської ради, громадський активіст Олена Терещенко-Єскіна переконана, що причиною пожежі в будівлі колишнього центрального гастроному на Хрещатику є підпал з метою забудови ділянки – на місці історичного будинку ділки хочуть побудувати багатоповерховий офісний центр з двома підземними паркінгами.

Поліція розслідує пожежу в будівлі колишнього центрального гастроному Києва за статтею «Умисне знищення майна». Мер Києва Віталій Кличко вважає, що будівлю центрального гастроному слід відбудувати, оскільки вона є архітектурною пам'яткою української столиці.

І ЛЮДИ, І ЛЯЛЬКИ

Найспекотніший місяць літа, липень, вже третій рік поспіль розпочнеться у Львові Міжнародним фестивалем «І люди, і ляльки».

Цього року у форумі театрів ляльок візьмуть участь 11 колективів – з Грузії, Ірану, Німеччини та України. 1-3 липня на маленьких і дорослих глядачів чекатимуть 14 вистав, які можна буде переглянути на чотирьох сценах.



Організатори фесту обіцяють цікаву та насичену програму. Зокрема, Батумський театр ляльок представить виставу для наймолодших глядачів «Вовк та козеня», Харківський – «Рибалчину Русалоньку», Хмельницький – «Чарівну лампу Ала-Ад-Діна», Черкаський – виставу для дорослих «Ласкаво просимо!» за п'єсою «Вдови» Славоміра Мрожека, Чернігівський – «Гамлет – машина» за Гайнером Мюллером...

Цікавим у цьогорічній програмі буде й те, що, окрім знаменитих майстрів, свої роботи демонструватимуть й студенти Київського університету театру, кіно й телебачення ім. Івана Карпенка-Карого. Це вистава для дорослих «Я – Медея» за Еврипідом і Жаном Ануєм та спектакль «Ще мить» за віршами поетів розстріляного Вирождення та шістдесятників.

Також під час Міжнародного фестивалю «І люди, і ляльки» відбудеться низка «круглих столів» за участю театральних критиків.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

В АМЕРИЦІ

США ВВЕЛИ НОВІ САНКЦІЇ ПРОТИ ФІЗИЧНИХ ТА ЮРИДИЧНИХ ОСІБ РОСІЇ

Сполучені Штати ввели санкції ще проти 38 фізичних та юридичних осіб, серед яких російські офіційні особи, «чиновники» анексованого Криму та так званих ЛНР/ДНР, російські банки та 20 «дочок» російської компанії «Транснефть». Про це повідомляється на сайті Мінфіну США.



Під нові американські санкції США, які були розширені 20 червня Управлінням з контролю за іноземними активами Казначейства США (OFAC), потрапили, зокрема, 19 фізичних та 19 юридичних осіб. До списку фізичних осіб, проти яких США ввели санкції, потрапили заступник міністра економічного розвитку Росії Сергій Назаров та заступник голови Комітету Ради Федерації РФ з міжнародних справ Олександр Бабаков. Також до списку секторальних санкцій OFAC потрапили російські банки, які діють на території анексованого Криму й окупованої частини Донбасу.

Окрім того, США додали до санкційного списку ТОВ «Байк. В. Центр», засновником якого є лідер російського клубу «Нічні вовки» Олександр Залдостанов, та компанії російського бізнесмена-ресторатора Євгенія Пригожина.

«Санкції США проти Росії, які пов'язані із ситуацією на Сході України, лишатимуться чинними, доки Росія повністю не виконає свої зобов'язання згідно з Мінськими угодами. Санкції США, пов'язані з Кримом, не буде знято, доки Росія не припинить окупацію півострова», – наголошується в прес-релізі Мінфіну США.

АМЕРИКАНСЬКА АДМІНІСТРАЦІЯ ВВАЖАЄ РОСІЮ АГРЕСОРом

Президент США Дональд Трамп та його адміністрація вважають, що Москва виступає в ролі агресора на Сході України, й очікують, що Росія припинить окупацію та виведе свої війська звідти. Про це 20 черв-



ня під час брифінгу у Вашингтоні заявив прес-секретар Білого дому Шон Спайсер.

«Я думаю, ми заявили дуже чітко про це – так», – відповів він на запитання, чи хоче Трамп, щоб Росія пішла з Донбасу і чи вважає він Москву агресором у цьому конфлікті. Спайсер підкреслив, що «це є однією з причин санкцій проти Росії, оскільки поки росіяни не вийдуть зі Східної України, ми продовжимо зберігати санкції проти Росії».

Представник Білого дому також підтвердив, що про це йшлося під час зустрічі в Білому домі президентів України та США Петра Порошенка й Дональда Трампа 20 червня.

ДОНАЛЬД ТРАМП НЕ ПЕРЕБУВАЄ ПІД СЛІДСТВОМ

Президент США Дональд Трамп не перебуває під слідством спеціального прокурора Роберта Мюллера, призначеного для розслідування справи можливого втручання Росії в американські вибори та можливого перешкоджання правосуддю з боку президента. Про це 18 червня заявив один з приватних адвокатів Трампа Джей Секулов в інтерв'ю телеканалам CNN та NBC.



Колишній директор ФБР Джеймс Комі стверджує, що його звільнили з посади після того, як він відмовився припинити розслідування звільненого радника з нацбезпеки М.Флінна, про що, за його словами, його попросив у приватній розмові президент Трамп. Як стверджував на слуханнях у Сенаті Комі, президент також просив у нього лояльності.

Розслідування проводить Роберт Мюллер, якого призначив нинішній заступник міністра юстиції США Роб Розенстайн, який, до речі, й рекомендував Д.Трампу звільнити Комі.

ПЕНТАГОН ПЕРЕДИСЛОКУВАВ СВОЮ АВІАЦІЮ В СІРІЇ

Пентагон передислокував свою авіацію в Сирії після інциденту зі збиттям сирійського військового літака у небі над Раккою. Про це повідомляє інформаційна агенція Reuters.

За словами командування ВПС США, це було зроблено задля безпеки американських військовиків.

«Після нещодавніх зіткнень за участю сирійського режиму та російських сил ми вжили розсудливі заходи щодо передислокації літаків в Сирії, щоб

продовжувати боротьбу з «Ісламською державою», забезпечуючи при цьому безпеку наших льотних екіпажів з урахуванням відомих загроз», – заявив представник центрального командування ВПС США Демієн Пікарт.



Нагадаємо, в неділю, 18 червня, американський винищувач уперше з 2011 року збив сирійський військовий літак. У зв'язку з цим Росія заявила про припинення взаємодії з США згідно з меморандумом про запобігання інцидентів і забезпечення безпеки польотів авіації в ході операцій в Сирії. Міноборони РФ вважає знищення сирійського винищувача військовою агресією.

ДЕРЖДЕП: ПІВНІЧНОКОРЕЙСЬКИЙ РЕЖИМ ВИННИЙ У СМЕРТІ АМЕРИКАНСЬКОГО СТУДЕНТА

Американський студент Отто Вормбіер, якого 17 місяців тримали у в'язниці КНДР, помер в Цинцинаті (штат Огайо) через тиждень після повернення додому. Про це повідомили його рідні.

Північна Корея несе відповідальність за смерть 22-річного студента, якого незаконно утримувала у в'язниці. Про це йдеться у заяві Державного департаменту США.



«На жаль, тортури й жахливі умови, в яких нашого сина тримали в Північній Кореї, не залишили можливим інший результат, ніж той, який ми сьогодні пережили», – заявила сім'я студента після його смерті в медичному центрі Цинциннаті.

Отто Вормбіер впав у кому в березні 2016 року, незабаром після засудження на 15 років суворого режиму в КНДР. У Північній Кореї тоді повідомляли, що його було заарештовано й засуджено за крадіжку пропагандистського плакату.

Батько Отто Вормбієра минулого тижня заявив, що його сина було «піддано жорстокому поводженню й катуванням з боку режиму Пхеньяна» і що сім'я не повірить в поbreхеньки Північної Кореї, що його син впав у кому після зараження ботулізмом і прийому снодійного. Лікарі, які оглядали його після повернення, не виявили жодних слідів ботулізму.

ДОВИБОРИ В ДЖОРДЖІЇ ТА ПІВДЕННІЙ КАРОЛАЙНІ

Республіканка Карен Гендел перемогла на додаткових виборах до Палати представників американського Конгресу, які відбулися в штаті Джорджія 20 червня. Вона набрала майже 53 відсотка голосів, тоді як її суперник-демократ Джон Ософ – лише 47. Це дозволило її партії зберегти в Палаті представників місце, довкола якого розгорнулася запекла боротьба.

Вибори за участі Гендел та її опонента-демократа Джона Ософа прикували увагу обох партій, оскільки розглядалися як барометр популярності Республіканської партії в добу президентства Дональда Трампа. Витрати на передвиборчу кампанію становили 50 мільйонів доларів, що перетворило її на найдорожчу в історії виборів до Конгресу в історії США.



На інших додаткових виборах до Палати представників, які відбулися 20 червня в Південній Кароліні, також переміг республіканець Ральф Норман. Так американці відрегулювали на безпрецедентну антиТрамповіську кампанію, розгорнуту в країні за гроші мільярдерів, невдоволених обранням Дональда Трампа на посаду президента. Саме ця істерія призвела до стрілянини 14 червня, під час якої було тяжко поранено республіканця-конгресмена Стіва Скаліса та кілька інших осіб.

СПЕКА, ЩО ВБИВАТИМЕ

До кінця XXI століття три чверті населення Землі пізнають на собі смертельно небезпечну спеку в літній період. Про це йдеться в дослідженні американських учених, опублікованому в журналі The Nature Climate Change.

Одним з наслідків глобального потепління вважаються так звані екстремальні погодні явища: періоди аномальної спеки взимку і холоду влітку, хвилі спеки, тижневі зливи, посухи та інші феномени, пов'язані з аномальною погодою.



Оцінка вчених справедлива за умови, що викиди парникових газів в атмосферу не зменшаться. В цьому разі про смертельну спеку знатиме не з чуток не менше половини населення планети. Найскладніші погодні умови будуть у тропічних районах планети.

При цьому американські вчені зазначають, що клімат змінюється настільки швидко, що люди навряд чи встигнуть пристосуватися до нових умов.

Висновки вчених зроблені на основі аналізу понад 1,9 тисячі досліджень про смертність людей через спеку.

Розрахунки показали, що понад 74% населення планети до 2100 року опиняться в зонах, де кожне друге літо пануватимуть не тільки високі температури, а й високий рівень вологості (саме це заважає людському тілу охолоджуватися з випаровуванням поту).

ТЕЛЕСКОП NASA ВІЯВІВ 10 СХОЖИХ НА ЗЕМЛЮ ПЛАНЕТ ПОЗА СОНЯЧНОЮ СИСТЕМОЮ

Американські астрономи 19 червня поповнили іще на 10 об'єктів список планет поза межами Сонячної системи, приблизно такого ж розміру й температури, що й Земля. Вчені знайшли планети-кандидати під час завершальної серії спостережень космічного телескопа NASA «Кеплер» з-поміж 200 тисяч зірок у сузір'ї Лебедя.

Повідомляється, що 10 виявлених скелястих світів за розміром схожі на Землю і знаходяться на такій відстані від зірки, де вода може перебувати в рідкому вигляді на поверхні планети. Вчені вважають, що вода в рідкому стані є ключовим елементом життя.



«Важливим питанням для нас є: хіба ми одні?», – заявив учасник наукової програми «Кеплера» Маріо Перес, додавши, що, можливо, телескоп показує: земляни в космосі не самі.

У 2009 році NASA запустило космічний телескоп «Кеплер» для пошуку подібних до Землі планет. Як заявили науковці, тепер вони працюватимуть над відповіддю на запитання про ймовірність існування життя за межами Землі.

Протягом чотирьох років після запуску «Кеплера» в одній невеликій частині галактики Чумацький шлях було виявлено 2 335 підтверджених планет, в тому числі 50 світів, таких як Земля.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агенцій

АМЕРИКА СЬОГОДНІ



Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

тастрофічного з їхньою спробою «аналізувати» не сталося.

Але це в нашій громаді. В американському ж суспільстві все набагато складніше. Тут Дональд Трамп, який прийшов до влади, зіштовхнувся зі страхітливим спротивом тих, хто нічого не хотів змінювати. Їх влаштовувала ситуація, коли Америка перетворювалася на світовий прохідний двір й сюди мільйонами їхали всі, хто того хотів. Ця страхітлива маса людей з часом ставала електоратом тих, хто їх сюди пустив, тобто демократів. При цьому нікому не боліло, що Америка на очах перетворюється

продаючи «повітря». Майкл Блумберг, наприклад, який змінив свого часу міське законодавство, аби не два терміни поспіль, а три бути мером Нью-Йорка, і в разі за цей час збільшити своє багатство. Або відомий спекулянт Джордж Сорос, який заради відставки Трампа ладен віддати всі свої мільярди (за умови, ясна річ, що швидко «відіб'є» їх з новим господарем Білого дому).

На гроші блумбергів і соросів розпочалася ще небачена досі кампанія цькування. В цей коловорот найперше затягнули найвідоміші засоби масової інформації – газети «Нью-Йорк Таймс»,

45-го президента. Аргументи, що безвольного й з хаотичним думанням директора ФБР звільнили за розвал роботи відомства, нікого з демократів не переконував. Хоч ще зовсім недавно всі вони ледь не хором стверджували: «Комі не місце у ФБР».

Не буває адміністрацій, де всі її члени – люди абсолютного позитивні. Так було і в адміністрації Клінтона, і в адміністрації Обами. Так сталося і в адміністрації Трампа, коли з'ясувалося, що радник з питань національної безпеки, відставний генерал Майкл Флінн не тільки ласий до грошей тип, а й звичайнісінький брехун. Але й цю обстави-

Цей кричущий випадок – тільки початок, якщо й далі в країні нагнітатиметься антитрамлівська істерія. Якщо продажні ЗМІ й далі сіятимуть брехню, напівправду й, головне, ненависть. Якщо Америка замість того, аби об'єднатися навколо свого лідера, буде й далі роз'єднуватись, а замість злагоди й миру в американському суспільстві запанує війна.

Вона вже спричинила ситуацію, коли в чотирьох з п'яти повідомлень провідних американських ЗМІ, що торкаються дій Трампа, критикують президента майже з кожного питання, що входять до

ОДИН ПРЕЗИДЕНТ І ЛЕГІОН ЦЬКУВАЛЬНИКІВ

Зустріч Дональда Трампа з Президентом України Петром Порошенком вибила ґрунт з-під ніг цькувальників американського лідера серед української громади. Різко позатихали вчорашні гудителі 45-го президента Америки, які ще вчора обзивали більше половини американських українців, які віддали свої голоси за Трампа, «корисними ідіотами». Як правило, до цього штапу, запозиченого з лєнінської лайки (хоч самі позичальники цього навіть не підозрюють), вдаються дуже обмежені й малоосвічені люди, які, втім, надувши щок, беруться аналізувати, розставляти акценти, підбивати підсумки й робити політичні прогнози. Коли ж час і життя ставлять їх на місце, вони удають, що нічого подібного ніколи не казали, а завжди крокували поруч з найвідданішими прибічниками Дональда Джона Трампа.

Ще смішніше нині виглядають деякі «совки». Ці, обдуривши спочатку Україну, а потім і Америку, неправдами дісталися американського берега. Мета – жирний борщ, розкішне авто й неодмінно своя хата з басейном. Досягнувши з часом омріяного, вони переповнилися почуттям власної величч і вирішили, що це в Україні вони були ніким і звали їх «ніхто», а тут, в Америці, нарешті, оцінили їхні можливості й вони тепер також вже можуть аналізувати, розставляти акценти, підбивати підсумки й робити політичні прогнози. Мовляв, і ми, Химко, люди. Час ще рельєфніше висвітлює таких карикатурних осіб. Хоч вони також не визнають своїх провалів і удають, що нічого ка-



на суцільний Детройт. Владомощі насолоджувалися владою, а їхні холуї вдавали, що країна на всіх парах мчить до світлого майбутнього. Той факт, що назва цього світлого майбутнього «Детройт», нікого не обтяжував.

Але ті, хто хотів, щоб так тривало вічно, не врахували однієї дуже важливої обставини. Нащадки тих, хто розбудував цю країну, проливав за неї кров і перетворив на найбільшу потугу світу, не захотіли їхати до зупинки під назвою «Детройт». Вони сказали собі: «Або ми оберемо нашого президента, який усе це змінить, або Америка загине». І вони обрали Дональда Трампа. Ті ж, хто програв, оговтавшись від шоку, захопилися з усіх сил цькувати обраного главу держави, аби добитися його імпічменту. Благо грошей на цю справу не шкодують ті, хто нажився,

«Вашингтон пост», телекомпанії CNN, NBC, CBS та інші. У владних структурах, насамперед у Конгресі, цькувати, залишивши всі свої законотворчі справи, взялися демократи. Головний кінь, який вони осіддали, – втручання Росії в перебіг президентських виборів 2016 року.

Було створено відразу кілька комісій, які ведуть розслідування. При цьому задля повалення Трампа зухвало використовується справді одіозна роль у виборах Путіна та його опричників, які роками ведуть неоголошену кібервійну проти вільного світу.

З часом демократам вдалося втягнути в орбіту війни проти Трампа й силовиків. Варто було президенту звільнити з посади директора ФБР Джеймса Комі, як цей факт став чи не головним у боротьбі проти ненависного

ну взяли на озброєння організатори антитрамлівської кампанії. Мовляв, не тільки Флінн, а всі вони, включно з Трампом, ласі до грошей і брехуни. А до влади через своїх гакерів їх привів Путін, що й треба було нам довести.

Розгорнута демократами та ЗМІ, які працюють на них, істерія призвела до трагедії. 14 червня в місті Александрії (штат Вірджинія) конгресмени-республіканці вирішили зіграти дружній матч у бейсбол. 66-річний Джеймс Годжкінсон, отруєний антитрамлівською пропагандою, довідавшись, що на бейсбольному полі конгресмени-республіканці, відкрив безладну стрілянину, випустивши в ні в чому не винних людей 50 куль. В результаті було тяжко поранено конгресмена Стіва Скаліса та 4-х осіб. Нині лікарі борються за їхнє життя.

його компетенції – від охорони здоров'я до міжнародної торгівлі.

Особливо «відзначилися» такі американські ЗМІ, як телекомпанії CNN (93% відсотка «негативу»), NBC (93%), CBS (91%) й газета «Нью-Йорк Таймс» (87%). Навіть якби Трамп був алкоголіком, ідіотом і маньяком, то все одно й тоді це був би явний дисбаланс.

При цьому увесь цей легіон сидить на велетенських платнях. Ветерани телеканалу CNN, наприклад, отримують щороку по 10-15 мільйонів доларів. І вони також не хочуть, аби в країні бодай щось змінювалося. В «прохідному дворі планети» їм у їхніх багатомільйонних віллах, що охороняються і вдень, і вночі, дуже затишно.

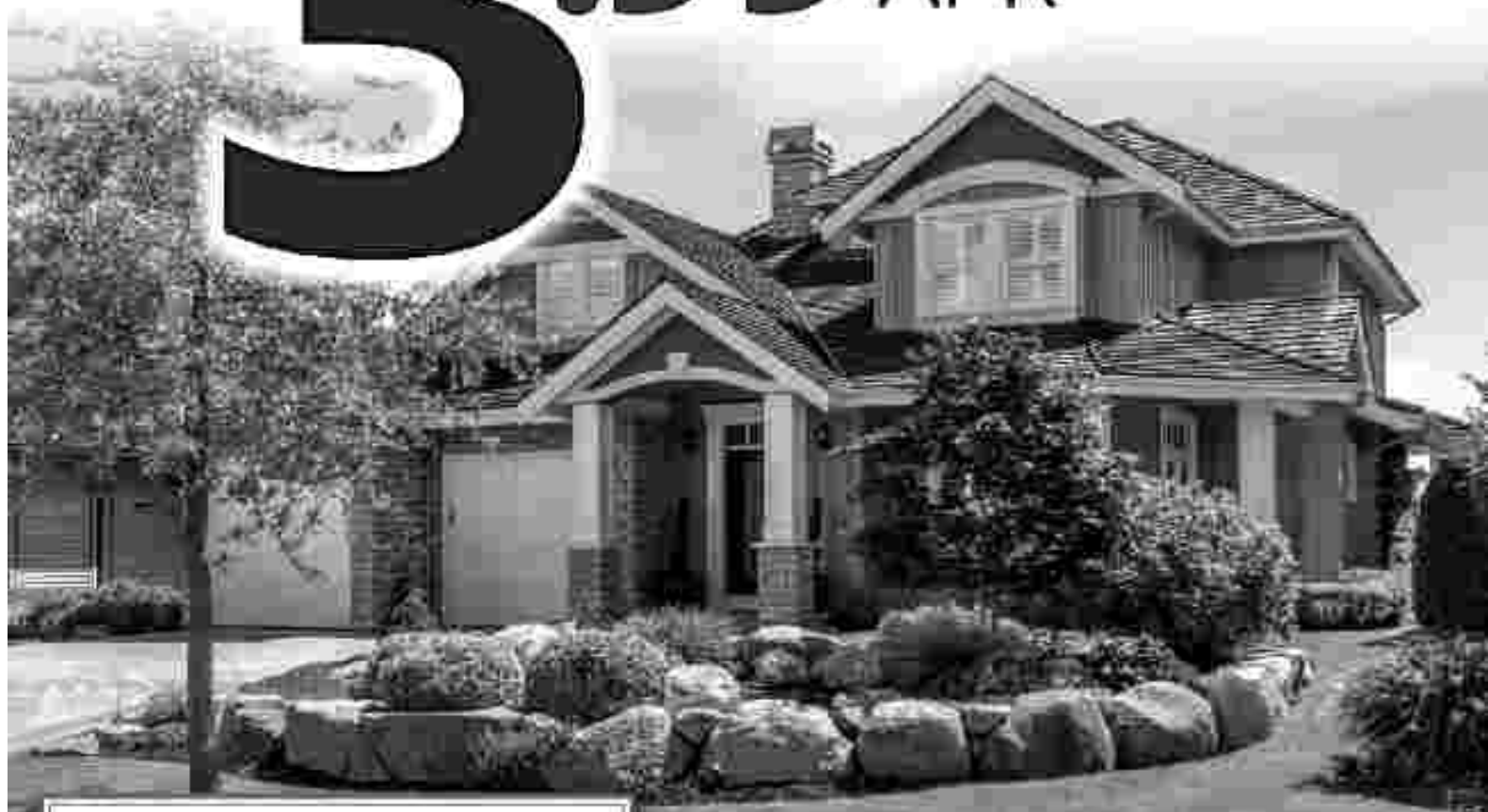
Треба бути Дональдом Трампом, аби не звертати на всю цю вакханалію жодної уваги й робити свою справу. Але і в нього можуть не витримати нерви. Цього з нетерпінням і очікують усі ці блумберги, сороси, пелозі, блітцери, баші, купери та інша рать з легіону ненависті. Вони все ще вірять, що 8 листопада 2016 року було для них страхітливим сном, а не суворою реальністю. Вони все ще сподіваються, що розв'язана ними війна проти 45-го американського президента закінчиться таки успіхом. І знову настане такий любий їхньому серцю хаос, серед якого їм було так добре. До зупинки ж «Детройт», вважають вони, ще далеченько. До тієї пори ще вдасться насолодитися життям. «А після нас – хоч потоп», – таке життєве кредо цих типів, з яким вони жили й продовжують жити на цій землі.



Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

30-ТИЛІТНІЙ МОРТГЕДЖ

3.99% APR*



ВПЕРШЕ КУПУЄТЕ ВЛАСНЕ ЖИТЛО:
- **10% ПОЧАТКОВИЙ ВНЕСОК**
- **БЕЗ PMI** (ПЕРСОНАЛЬНО МОРТГЕДЖ ІНШУВА)

Fixed Rate up to \$424,100
30 yr. Fixed

Rate
3.935%

Point
0

APR*
3.990%

Відсотки можуть бути змінені без попереднього повідомлення,
телефонуйте до нашого позикового відділу за №:

773-328-7500 x283

3000 N. Cumberland Ave., Chicago, IL
136 E. Illinois Ave., #100, Melrose, IL
302 E. Army Trail Rd., Bloomington, IL

773-328-7500
773-352-5911
630-202-0021

254 Sanford Ave., New York, NY
258 Summit Ave., Jersey City, NJ
601 N. Jefferson Rd., Whippany, NJ

773-328-7500
201-792-1061
973-389-2746

SELFRELANCE.COM
2332 W. Chicago Ave., Chicago, IL 773-328-7500

Заставте чл. нашої
всесторонньої, але
і спеціалізованої СРФ
КРЕД. АСОЦІАЦІАЦІЇ
КРЕД. АСОЦІАЦІЇ ПОТО-НІ
КРЕД. АСОЦІАЦІЇ



Not a member? Join today! It's free and it's easy.
We're proud to be a member of the National Credit Union Administration (NCUA).
NCUA
National Credit Union Administration



UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

www.ukrfcu.com

Botany Village
237 Dayton Avenue
Gilton, NJ 07011
Phone: 973-772-0620

СТРАХУВАННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ З ОДНОРАЗОВОЮ ВКЛАДКОЮ

- Одноразова вкладка забезпечує страховку на ціле життя
- У страховому випадку вартість поліси переходить до вигодонабувача без податків

* Доступне не в усіх штатах

Постійне страхування життя забезпечує захист на моменті набуття життєвості контрасту до смерті застрахованого. Протягом життя застрахованої особи відбувається накопичення грошової вартості, якою Ви можете скористатися в будь-який час.

Головний офіс (800) 253-9862
ПРОДАЖІ (888) 538-2833



Український Народний Союз, Інк.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054 • Загальні інформації – 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation



Український ФЕСТИВАЛЬ

Субота, 24 Червня 2017
з 12 год - 9 веч

Безкоштовний Вхід



П'ятий Щорічний Фестиваль

Смачна Домашня Українська Їжа та Пиво

Концерт Українських Танцюристів

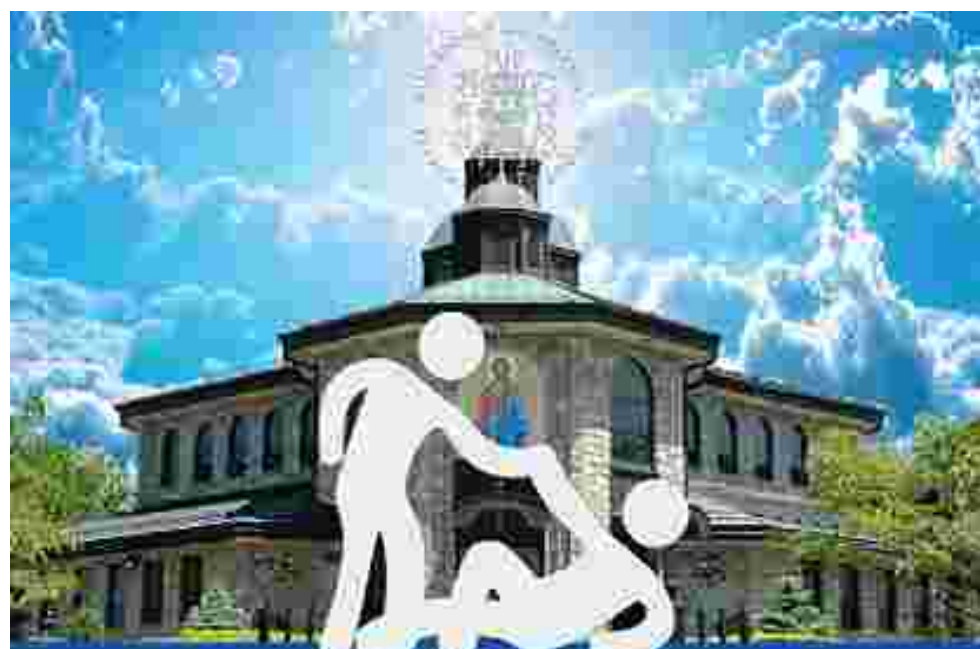
2-год – "Барвінок" з Бавиловик, Нью-Джерсі
4-год – "Червона Калина", "Беселка", "Надія",
з Перт-Вудбон, Нью-Джерсі

5-9 год – музичний гурт "Анна-Марія"

Конкурс із Призами Грошова Лотерея

Смачний Драйв

Українська Католицька Церква Успіння Богородиці
684 Alta Vista Place, Реддінг-Вудс, NJ
732-826-0767



Назарови

ЄПАРХІАЛЬНА МОЛОДІЖНА ЗУСТРІЧ:
"СЛУЖИТИ БОГОВІ, СЛУЖАЧИ ІНШИМ!"

СУБОТА І НЕДІЛЯ, 24-25 ЧЕРВНЯ 2017

Християнська Єпархія Святого Савана, Мехіко,
21 Shepard Place, Yorkville, NY

Програма включає:

Богослужіння
молитви, служби іншим
ішні семінари
веселі ігри

час для молитви за батьків та друзів
мудра можливість пронайти з іншими молодими людьми

Регістрація: www.standeville.org

Запрошані діти та молоді 18 років та старші. Регіструватися можна через свою парафію
або зателефонувавши 203-324-7498 / email: standeville@yahoo.com



Союзівка

2017 Ukrainian Cultural Festival at Soyuzivka

Kerhonkson, New York

14, 15, 16 липня

П'ЯТНИЦЯ
БЛАГОДІЙНИЙ БЕНЕФІС—
ВЕЧЕРЯ З КОНЦЕРТОМ

НА ДОПОМОГУ УКРАЇНИ

«Львів-Ретро»

УКРАЇНСЬКЕ «СЕЛО» * МУЗИКА *
ФЕСТИВАЛЬ ФІЛЬМІВ * ЯРМАРОК

АВТОБУС З БРУКЛІН, КВІНС
New Tours 718-934-7644

вступ- дотація- \$30
VIP паркування- \$20

МАРШРУТКА ДЛЯ ГОСТЕЙ ГОТЕЛЮ
HUDSON VALLEY RESORT

1-888-9-HUDSON



Soyuzivka
Heritage Center

216 Foordmore Rd.
Kerhonkson NY 12446
845-626-5641 • soyuzivka@aol.com
www.soyuzivka.com

941-966-5241 | 845-626-5641
heritageuki@gmail.com



ОКСАНА МУХА



ПІККАРДІЙСЬКА ТЕРЦІЯ



ЛАНКА ГАЛИЧАНКА



KOZAK SYSTEM



ведучі

ВАСИЛЬ ПОПАДІЮК
ЛІДА КУЛЬБІДА



ШКОЛА ТАНЦЮ РОМИ
ПРИЙМИ БОГАЧЕВСЬКОЇ



SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union



ХОР ДУМКА



ПОСТІПНІСТЬ ТА ПОДІЛІТИ ЗАЯВКУ СЬОГОДНІ!

**ЧАС БІЖИТЬ
ШВИДКО НЕ ПРОПУСТІТЬ
ЗНИЖКИ!**

ВІДСОТКИ УСЬОГО ЛИШ

Заявки на позики,
отримані протягом
вказаних дат,
отримають
відсоткові знижки

Тип авто	1 червня - 1 липня	1 липня - 17 липня	
ПОЗИКИ НА НОВІ АВТО	1.49% APR*	1.74% APR*	ТЕРМІНОМ ДО 48 МІСЯЦІВ
ПОЗИКИ НА ВЖИВАНІ АВТО	3.25% APR*	3.50% APR*	ТЕРМІНОМ ДО 48 МІСЯЦІВ
ПЕРСОНАЛЬНІ ПОЗИКИ	9.99% APR*	10.99% APR*	ТЕРМІНОМ ДО 36 МІСЯЦІВ

Примечание: в таблице указаны значения, полученные в результате расчетов. При этом необходимо учитывать, что при расчете коэффициента корреляции использовались данные за 2007–2010 гг. и за 2011–2012 гг. (в зависимости от года). При этом необходимо учитывать, что в 2011–2012 гг. не было данных по показателю «Возможность получения кредита на льготных условиях».



* <http://www.fishbase.org>

Наші філії зручно розташовані для ваших послуг

Main Office
125 Corporate Blvd
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-3900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch
Near the Yonkers Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900; Option 7
Fax: 914-361-1438

Spring Valley Branch
Ohrman Hall
18 Teln. Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-4745

Stanford Branch
Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-984-0498
Fax: 203-316-8245

New Haven Branch:
 Shelton Heritage Center
 555 George St.
 New Haven, CT 06511
 Phone: 203-785-8805
 Fax: 203-795-8577

1-888-644-SUMA (7862) | Visitez notre site en ligne www.sumafcu.org



ЩО ТАКЕ ЩАСТЯ?

Так називався танок малесеньких дво- і трирічних вихованців дитячого центру «Барвінок», які виступили відразу після того, як високодостойні гості розрізали символічну синьо-жовту стрічку й оголосили 32-й Український фестиваль у Йонкерсі відкритим. Розцвітали посмішками очі поважних конгресмена та мера, розправлялися гордістю плечі батьків, щемили радістю серця дідусів та бабусь. Бо цей танок найменших став не просто заспівом, а й епіграфом до дійства, якому відведено лише три червневих дні на подвір'ї Української церкви Архистратига Михаїла, й, за великим рахунком,

до сенсу всього нашого життя, протягом якого ми шукаємо жар-птицю свого щастя. А що таке щастя?

Щастя – це можливість, використай її.

Щастя – це радість, відчувай її.

Щастя – це краса, дивуйся їй.

Щастя – це обов'язок, виконай його.

Щастя – це скарб, цінуй його.

Щастя – це успіх, твори його.

Щастя – це любов, радій їй.

Щастя – це те, що ти можеш дати іншим, нічого не забираючи в себе...



НАШІ ФЕСТИВАЛІ

Український Heritage Festival у Йонкерсі давно вийшов за межі однієї громади й став культурним явищем цього міста поблизу Нью-Йорка. Щороку, ось уже четвертий десяток літ поспіль, він відбувається наприкінці третього тижня червня й завершується на День батька, збираючи з усього Великого Нью-Йорка тисячі шанувальників української культури, мистецтва, традицій, кухні... Тому фестиваль цей – завжди велелюдний, представницький, яскравий, гостинний. Цьогорічний (32-й за ліком) успішно продовжив цю традицію.

Попри те, що крім випробування часом, славою та грішми, фестивалям під відкритим небом завжди доводиться витримати ще й випробування погодою.

Минулі вихідні не були надто прихильними до старань Фестивального комітету – у п'ятницю ввечері свято довелося урочисто відкривати у парафіяльній залі. Але зате це «випробування» показало, що в Українському фестивалю Йонкерсу друзі й прихильники – справжні: прийшли всі запрошені достойники. В урочистому відкритті взяли участь члени міської ради Йонкерсу та каунті, члени асамблеї штату Нью-Йорк, мер міста Майкл Спано, представники Української держави, яких представив гостям Ярослав Палилик, директор мистецької програми фестивалю.

Серед найпочесніших гостей був і великий приятель України, конгресмен Еліот Енгель, який розпочав і закінчив свою промову по-українськи: «Слава Україні!», вкладаючи в цю фразу як захоплення, так і співпереживання за долю українського народу, який вже четвертий рік мужньо бореться за свою незалежність проти путінської навали, а також підтвердив свою велику повагу до української громади Америки та Йонкерсу, зокрема, яка невпинно допомагає йому в цьому.

Високопоставлені гості вручили українській громаді чотири похвальні грамоти, в яких висловлено вдячність за внесок у культурний розвиток міста, каунті, штату, країни. Про це говорив мер Йонкерсу Майкл Спано, підкреслюючи вагомий внесок українців Йонкерсу в розбудову міста й всеамериканську культурно-мистецьку скарбницю. Від Генерального консульства України в Нью-Йорку учасників та гостей свята привітав консул Денис Семенович. Національні гімни США й України виконав співак Метрополітен-опери, мешканець Йонкерсу Стефан Шкафаровський.

Після молитви, до якої всіх присутніх запросив Єпарх Стемфордський Павло Хомницький, і благословення фестивальної ходи парохом церк-

ви Архистратига Михаїла, о. Кирилом Ангеловим на сцену вийшли найменші учасники дійства – 4-5-річні суменята й 2-3-річні барвінчата.

І це дуже символічно. З року в рік, від фестивалю до фестивалю, від покоління до покоління українці Йонкерсу і працюють, і співають, і танцюють тут всією громадою заради спільної справи – щоб не перервалася сув'язь генерацій, щоб не стихла українська пісня, щоб Всевишній не зняв свою благословенну руку з цього українського «острова» на американській землі.



Урочисте відкриття 32-го Українського фестивалю в Йонкерсі

ЙОНКЕРС БАТЬКІВСЬКО-ФЕСТИВАЛЬНИЙ

16-18 червня в Йонкерсі відбувся 32-й Український фестиваль



Ласкаво просимо на наш фестиваль!



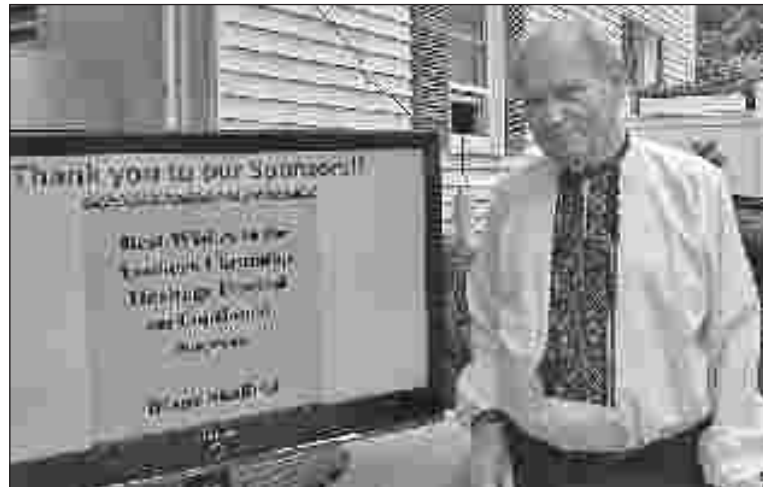
Сестрицтво церкви Архангела Михаїла з парохом цієї церкви о.Кирилом Ангеловим

Мистецька програма була насиченою й різножанровою: хореографічні композиції, сольні й хорові виступи, бальні танці, декламування... В ній взяли участь більш як три десятки співочих і танцювальних гуртів та солістів трьох штатів – Нью-Йорку, Нью-Джерсі, Коннектикуту. Працював ярмарок народного мистецтва та українських сувенірів, українська кухня, дитячий розважальний Disney Land. Фестиваль майстерно вели Оксана Томашевська, Наталія Кукіль-Мороз, Олег Біловус і зовсім юні Калина Куземчак та Олександр Бойко.

У рамках фестивалю відбувся традиційний футбольний турнір пам'яті Стефана Гованського, який організував його син Мар-

ко Гованський. У змаганнях взяли участь 10 команд: «Крилаті» (Кармел, штат Нью-Йорк), які стали переможцями, «Карпати», «Дніпро», команда американських грузинів з нью-йоркського Брукліна, УСК (Нью-Йорк), «Карпати» (Пасейк), «Чорноморська Січ» (Нью-Джерсі), «Барселона», «Евертон», «Карпати-ветерани» (Йонкерс).

Дош, який лив і половину суботнього дня, свята не зіпсував. Попри те, що авторитетний Фестивальний комітет Йонкерса ще не навчився домовлятися з небесною кенцелярією, але завжди готовий до будь-яких її примх. Програму довелося скорочувати, й гості та її учасники поставилися до цього з розумінням. Тих же



Почесний президент кредитівки СУМА-Йонкерс Володимир Козицький

талановитих артистів і танцюристів, кому негода перешкодила виступити на фестивальній сцені цього року, гостинно запрошено до участі в 33-му Українському фестивалі в Йонкерсі – наступного року вони стануть тут найбажанішими.

Парафіяни церкви й сестрицтво на чолі з Маріанною Андрейко приготували смачні тістечка, торт, пироги, громада спільною «толокою» наліпила 14 тисяч вареників і 2 тисячі голубців... Невпинно піддавав настрою гурт «Черемош» (Пасейк), який звеселяв приємною музикою між виступами учасників мистецької програми, й грав на забаві. А це означає, що українське свято в Йонкерсі залишається святом за будь-якої по-

годи. Фестивальний комітет на чолі з Трейсі Куземчак сердечно дякує головним господарям та організаторам 32-го Українського фестивалю – церкві Архистратига Михаїла, Спільці української молоді в Йонкерсі, які за підтримки кредитівки СУМА-Йонкерс та багатьох інших спонсорів, меценатів, добровольців, учасників і гостей написали ще одну яскраву сторінку в історію українського Йонкерса.

Світлана Хмурковська,
директор школи
українознавства
та дитячого культурного
центру «Барвінок»

Йонкерс (штат Нью-Йорк)
Фото Фестивального
комітету

ШЛЯХ. ІСТИНА. ЖИТТЯ



Місце упокоєння мощів Святого Йосафата в базиліці Святого Петра в Римі

ЧЕРЕЗ ЕДНІСТЬ ДО ПОКАЯННЯ

На славу Богу 18 червня видався погожий день. Зранку небо затягнулося хмарами, але молячись до Пресвятої Діви Марії, під'їжджаючи до святого місця, ми відчули благословенний дотик сонячного проміння й гостинні обійми погідного вітру. Й ці тепло та світло супроводжували нас, прочан, протягом усього недільного дня в монастирі святого Йосафата у Глен Кові на Лонг-Айленді, куди минулої неділі, почувши заклик своїх пастирів, з'їхалися-зійшлися на прощу з нагоди Пресвятої Євхаристії та 400-літнього ювілею Василіянського Чину Святого Йосафата християни з різних куточків Америки.

Що привело цих людей сюди, в цей умиротворений закуток Лонг-Айленду, який отці-василіани, придбавши в 1944 році майже 100 акрів землі разом з будинком, що належав одному зі збанкрутілих мільйонерів Джону Альдреду, перетворили на монастир? Відповідь: віра й потреба покаювання.

20 жовтня минулого року Апостольська Пенітенціарія, з благо-

словення Папи Франциска, оголосила період з 12 листопада 2016 року до 25 листопада 2017-го роком 400-ліття Василіянського Чину Святого Йосафата. У документі, оприлюдненому для широкого кола християн, зазначено, що під час цього ювілею ченці-василіани та вірні, які разом з ними братимуть участь у його відзначенні, можуть отримати повний відпуст. Щоб отримати повне прощення дочасних кар за гріхи для себе або когось із близьких та рідних, потрібно виконати кілька умов: перебувати в освячуючій благодаті (для цього отримати прощення всіх гріхів у таїнстві сповіді); взяти участь у Божественній Літургії й прийняти святе причастя; помолитися у тих намірах, в яких моляться Святіший Отець Папа Римський. «Відпуст, поєднаний з Ювілейним роком 400-річчя ЧСБВ, може отримати християнин, який щиро розкався у своїх гріхах і сповнений любові, відвідає як паломник церкву або каплицю, душпастирське служіння в якій здійснюють отці-василіани, і там візьме побожну участь у святих богослужбах або побожних вправах на прославу святих Василя та Йосафата», – сказано у зверненні Апостольської Пенітенціарії до своїх вірян.

Чин святого Василя Великого (також ЧСБВ, Василіянський Чин святого Йосафата, отці-василіани, Ordo Sancti Basilii Magni – OSBM) – один з основних чернечих орденів Української греко-католицької церкви. Поділяється на провінції, які складаються з монастирів і резиденцій (так називаються монастирі, які мають менше 6 ченців).

Василіянський Чин Святого Йосафата – офіційна назва, яку прийнято на Генеральній капітулі в 1931 році для підкреслення ролі й значення Святого Йосафата (Кунцевича) в упорядкуванні сучасної моделі василіянського життя. Назва ця фігурує в офіційних церковних документах.

У католицьких церквах східного обряду існує кілька чинів, які походять з традиції

Св. Василя Великого. Основоположником Чину вважається Василій Великий (329-379 рр.) – один з найвизначніших отців Східної церкви, правила якого разом з іншими аскетичними творами становлять основу Конституції Чину.

Метою ЧСБВ, згідно з його Конституціями, є плекання спільного життя задля власного освячення через виконання обітниць і заповідей любові та задля спасіння ближніх за посередництва проповіді Слова Божого, через проведення місій і реколекцій, наукову та видавничу діяльність, душпастирство і працю з молоддю. Гасло: «Щоби всі були одно».

Тому в монастирі Святого Йосафата проща з нагоди Пресвятої Євхаристії й 400-літнього ювілею Василіянського Чину Святого Йосафата розпочалася зі сповіді й святого причастя, разом з отцями Марію (Дацишином), Кирилом (Іщук), Лаврентієм (Лавринюком), Іллею (Броновським), Євгеном (Хоминим), Еміліаном (Дорошем), Левом (Голдейтом). Архиєрейську Божественну Літургію

відслужили владика Павло Хомницький, ЧСБВ, разом з владикою-емеритом Василем Лостеном, отцем-протоігуменом Василем (Салковським), о.Євгеном (Хоминим), ректором семінарії о.Романом (Малярчуком) та семінаристами. Під час богослужіння було здійснено обряд тимчасових вічних обітів брата Амбросія Єдиника. Зачарували своїм співом учасники церковних хорів різ-

них церков, серед яких виділялися хористи церкви Святого Юра в Мангетені. «Ця сьогоднішня наша урочиста Божественна Літургія – справді особлива, – сказав владика Павло, єпарх Стемфордський. – Сьогодні уся наша єпархія, разом з ченцями Чину Святого Василя Великого, що служать тут, святкують 400-ліття реорганізації українського монашества у Василіянському Чині. Тому сьогодні ми особливо вітаємо наше василіянське чернецтво й хочемо, щоб вся наша єпархія духовно пережила й ожила в цьому святкуванні разом з вами».

Слово вдячності сказав отець Василь Салковський, яке прочани підтримали велелюдним «Многая літа» Папі Франциску, очільнику Української греко-католицької церкви Блаженнішому Святославу Шевчуку, владіці Павлу Хомницькому, владіці-емерату Василю Лостену, отцям, сестрицям і всім вірянам, які прибули цього дня до Глен Кова.

Молебень відслужив парох церкви Чесного Хреста в Асторії о.Кирило (Іщук) у співслужінні зі священицтвом. Слухаючи промову отця Кирила про історію чину, думки прочан линули в 1617 рік, у Новгородовичі, де на першій Капітулі ченці п'яти монастирів під проводом Митрополита Йоси-



Монастир Святого Йосафата в Глен Кові. Фото Михайла Яницького



Архиерейська Служба Божа, яку провів Владика Павло Хомницький у співслужінні з іншими священиками. Фото Мирослава Лапана



Таїнство сповіді. Фото авторки

фа Рутського отримали «Спільні правила Святого Василя Великого» та «Партикулярні правила», де було укладено «Капітулну Конституцію» й засновано новий об'єднаний чин під проводом одного настоятеля. В основу його програми було закладено найголовнішу мету – «через відновлення відновити Східну Церкву».

Відзначення ювілею Василіанського Чину – це найкращий спосіб, дивлячись у минуле, поглянути на майбутні завдання, які перед ним стоять. Якщо дивитись на історичну перспективу, можна виділити три завдання, яким Чин надавав велику увагу і яким присвячував найкращі свої сили: народні місії, проповідання слова Божого книгодрукуванням і поширенням богослужбової та духовної літератури і провідництво шкіл.

Віряни пройшли Хресною дорогою, яку провадив отець Євген, спонукаючи вірних знову й знову перейнятися страстями Христовими і в такий спосіб з'єднатися з Ним і зрозуміти, що «тоді й кожному з нас легше нести хрест у повсякденному житті, знаючи, що терпіння і смерть Ісуса Христа на хресті не є кінцем, а справжнім кінцем є Христове воскресіння».

Хто бодай раз у своєму житті бував у монастирі Святого Йосафата в Глен Кові й молився тут, знає, що це умиротворення, немов промінь світла, місце вказує дорогу, спонукає до осмислення й переосмислення свого життя. На недільну прощу прибули багато вірян з Нью-Йорка, Нью-Джерсі, Коннектикута, Пенсильванії...



Прочани. Фото Мирослава Лапана

Іван (Йосафат) Кунцевич народився 1580 року в міщанській родині в княжому місті Володимирі-Волинському. У 16-літньому віці батьки віддали його на науку й практику купецького ремесла у Вільно, однак він залишає комерційну справу й віддається службі Божій – вступає до запусілого монастиря Пресвятої Трійці у Вільні. Постриг приймає Київський митрополит Іпатій Потій і дає йому чернече ім'я Йосафат. Вороги, бачучи великі успіхи святого чоловіка, різними способами намагалися знайти в ньому провини чи недолік, а не знайшовши нічого, через заздрощі назвали його «душехватом».

У 1613 році за розпорядженням митрополита Вельямина Рутського Йосафат став ігуменом Битенського монастиря, в 1615-му – єпископом-помічником, а в 1615-му – архієпископом Полоцького престолу.

У неділю, 12 листопада 1623 року, був убитий озвірілим натовпом, що ввірвався до його резиденції. У 1867 році причислений до лику святих.

«Що привело чи спонукало цих людей приїхати сюди?», – поцікавилася я у кількох з них. «Щоб отримати духовні сили жити далі»,

«щоб помолитися за свого сина, який збився з дороги й попросити Господа повернути його на шлях істинний», «помолитися за свою се-

стру, якої вже немає на цьому світі, але перед якою почуваю провини», «попросити Всевишнього повернути нашій рідній Україні мир і спокій, щоб більше не гинули наші безневинні діти».

А що ж таке проща? Мандрівка віруючих до святих місць, збір людей різних за віком, характерами, настроями, болями, але об'єднаних спільною метою, задля досягнення якої вони не боються відкриватися один одному та ділитися своїм сокровенним, молитись один за одного, і всі разом – за мир, спокій, добробут в Україні та світі. Депресію, безвихідь, безнадію, затяжний смуток багато легше пережити й розв'язати, спілкуючись із собі подібними, особливо на таких прощах.

Прочани продовжували ділитися один з одним наболілим навіть за спільним обідом, який приготували Марія Йон та Наталя-Богуслава Грешко. Говорили про Боже провидіння й належну вдячність, плетання ідеалів та потрібну харизму василіанського чину, «святість і досконалість» та приклад життя святих Василя й Йосафата...

25 червня, в неділю, з нагоди 150-річчя канонізації святого Йосафата Кунцевича відбудеться національне паломництво з України та діаспори до гробу святого Йосафата у Ватикані. Цього дня Блаженніший Святослав звершить Божественну Літургію на папському престолі базилики Святого Петра. Цей привілей надав нашій церкві особисто Святіший Отець Франциск.

Покладення мощів Святого Йосафата у ватиканській базиліці відбулося 25 листопада 1963 року, в день поминання великомученика за єдність церкви за юліанським календарем. Відтак мощі святого було покладено під вівтарем Святого Василя Великого неподалік від могили, де упокоївся блаженний Папа Іван XXIII, який прийняв це рішення на прохання патріарха Йосифа Сліпого.

Покладення мощів мученика Йосафата відбулося саме в той час, коли отці на II Ватиканському Соборі обговорювали питання єкуменізму.

**Ольга Федів
Спеціально
для «Нової газети»**

Глен Ков (Лонг-Айленд)

НАШІ ЗВИЧАЇ

День літнього сонцестояння цього року припадає на 21 червня. Це буде найдовший день в році – він триватиме 17 годин 32 хвилини, а сонце сягне максимально високої позиції (буде в зеніті). У момент сонцестояння точки сходу й заходу Сонця перестають рухатись. Попри те, що літо з цієї миті тільки починає набирати обертів, Сонце вже повертається до осені. З того часу світловий день піде на спад, і вже до 22 вересня, до осіннього рівнодення, темний час доби превалюватиме над днем.

Сонцестояння – це важлива астрономічна й географічна подія, що відбувається в Сонячній системі. Цього дня наша планета, здійснюючи рух навколо сонця і обертаючись навколо уявної осі, в черговий раз зайняла по відношенню до Сонця таке положення, коли сонячне проміння в Північній півкулі прямовисно «падає» на північний тропік і висвітлює дно найглибших колодязів. Цей день знаменує початок літа в північній півкулі Землі і початок зими в південній.

Вчені досі не можуть дійти спільної думки, коли язичники почали відзначати день літнього сонцестояння. Відомо лише, що це було ще задовго до нашої ери.

Літнє сонцестояння мало величезне значення для наших предків. Вважалося, що від обрядів, які провели в цей день, залежить багато таких важливих сфер життя, як здоров'я, сімейні взаємини, врожай, плідність худоби... Багато народних прикмет пов'язували з днем літнього сонцестояння. Дош в літнє сонцестояння – неврожай і бідний рік. Вранці багато роси – до багатого врожаю. Якщо в небі в ніч проти дня літнього сонцестояння багато зірок – буде грибне літо.

В день літнього сонцестояння відзначали свято середини літа, яке називали Літа. Цього дня стрибали через вогнище, співали пісні та просто веселилися. У давнину цього дня проводили ритуали за участю вогню та води. Вважалося, що вода, яку набрали цього дня, є цілющою, а купання у водоймах на день літнього сонцестояння очищує душу. Властивості очищення мало й полум'я: матері спалювали сорочки своїх хворих дітей. За повір'ям, разом з одягом горіла й хвороба.

Наші предки мали традицію в день літнього сонцевороту зустрічати світанок. Вони були переконані, що це дає сили й здоров'я на весь рік і оберігає від напасті.

День літнього сонцестояння вважали вдалим для весілля. Однак нині весілля цього дня не святкують, адже 21 червня припадає на піст.

Це свято має безліч назв у народі. Івана Купала, Іван-травник, Ярилин день, Сонцекрес, Духів день, Свято Роси – це все назви дня літнього сонцестояння в різних країнах, наприклад у Фінляндії та Швеції, день літнього сонцестояння навіть є вихідним днем і національним святом.

З прийняттям християнства суто язичницьке свято Купала не зникло зі слов'янської культури, а перетворилося на день Івана Хрестителя, який за старим стилем припадав на 22 червня. Але після переходу на григоріанський календар день Івана Хрестителя змістився на 7 липня.



У слов'ян день літнього сонцестояння вважався найбільш могутнім днем року, коли боги виконують будь-яке бажання, а рослини наділяються силою виліковувати будь-які хвороби. Знахарі й травники запасалися цього дня лікарськими травами на весь майбутній рік.

У народних повір'ях з усіх рослин особливе місце займає папороть. Вважалося, що саме цього дня, в хвилини сонцестояння, папороть розпускається й розквітає – і кожен, хто зможе зірвати квітку папороті, буде наділений могутньою силою. Але, як свідчать легенди, знайти квітку папороті дуже важко і небез-

Щоб швидше вийти заміж, увечері 21 червня дівчина в старовину на самоті збирала 12 різних трав або квітів і клала їх під подушку зі словами: «Пахощі лук, аромати поля, віднесіть мене в сонне роздолля. Ляжу дівкою, прокинусь дружиною. Істинно». Після цього потрібно було лягти спати. Вранці зібраний букет дівчина загортала в папір і сплювала в багатті. Вважалося, що привертати кохання у цей день мають квіти календули, лаванди, розмарину, соняшнику, листя папороті, дубу й горобини.

У зв'язку з настанням астрономічного літа цікаво звернутися до творчості видатного нашого

Водилися ці комашки лише на Поліссі та в Карпатах. У Київській Русі навіть існував спеціальний промисел по їхній заготівлі. Він відомий ще з X століття. Серед інших оброкових повинностей древляни змушені були давати київським князям «по ложці червець з осідла».

Виготовлений з нього високоякісний барвник застосовували на фарбування бойових знамен (звідси й вислів «червлений стяг»). Крім того, славнозвісна «руська фарба» мала величезний попит в іноземців. Візантійські купці спеціально споряджали по неї каравани до Києва. Навіть море, через яке пливли чужинці, називали Червленим, і тільки згодом воно стало Чорним.



У ніч проти дня літнього сонцестояння наші предки влаштовували ритуали біля вогню та води

печно, адже її надійно охороняють духи лісу, здатні заблукати сміливців в нетрях і відняти дар мовлення. Так що шукати чарівну квітку в купальську ніч вирушали не тільки через її магічні властивості, а й для того, щоб перевірити себе на мужність.

Цього дня будь-який смертний може стати трохи магом, просто загадавши бажання. У цьому допоможе саме Сонце, яке в цей період має надзвичайну силу.

Ніч перед днем літнього сонцестояння – це чарівний час, коли об'єднуються всі чотири стихії – Вогонь, Вода, Земля й Повітря. У стародавні часи святкування літнього сонцестояння супроводжувалося розведенням ритуальних багать і плетінням вінків. А традиція стрибати через вогонь збереглася до наших днів.

народознавця Василя Скуратівського. Ось що він писав.

– Пригадалася мені розповідь про один козацький прапор, її я прочитав у історичному романі. Там мовилося, що при розкопках знайшли знамено, яке пролежало в землі три століття й не втратило свого червоного кольору. Про це я й розповів знайомому дідусеві на Поліссі, від якого черпав народну мудрість. Правда, я не зрозумів тільки одного – що означає «червлений колір»?

Ця назва, пояснив дідусь, часто згадується в давніх літописах та літературі. Її походження пов'язують із сокоживною лісовою комашкою, яку в народі називають червець. Личинки червця розмножуються лише в червні. З них і виготовляли знамениту червлену, тобто яскраво-червону фарбу.

Рецепт виготовлення червленої фарби тримали в глибокій таємниці. Відтак попит на неї на світовому ринку був величезний. Ось чому, колонізувавши українські землі, польська шляхта в першу чергу намагалася монополізувати цей ходовий промисел. У рукописному трактаті, який зберігся у Львівській науковій бібліотеці ім. Василя Стефаника, мовиться, що на Поліссі до 1848 року «...в багатьох селах повіту селяни були зобов'язані інвентарями давати податок із червця, до чого вживано міру дерев'яної ложки».

Значним осередком цієї торгівлі згодом стала Галичина, звана Червоною Руссю. Ця назва, як вважають дослідники, походить саме від промислу виготовлення червленої фарби.

– Дідусю, то, може, українська назва місяця також пішла від червця? – запитую я старого.

– Саме про це я й хотів тобі розказати. Невипадково в народі існує прислів'я: пильнуй не овець, а червець. Дуже цінним він був колись. Але подекуди, що червень пов'язаний з червою. Під цю пору починає червити бджолина матка, тобто відкладати личинки. Здавна на Україні пасічництво було у великій пошані. А ще існує думка, буцімто назва місяця пов'язана з червими яблуками. Бач, скільки дрібноти насипалося біля антонівки!

Я глянув: під яблунею справді валялося чимало падалиці. Невеличкі, як голубині яйця, плоди лежали долі. Їх попідточували садові черви.

– А ще вважають, начебто червнем йменують від того, що починають червоніти суниці та черешні, – вів далі дідусь. – На городах яскраво зацвітають, тобто червоніють, мак і півонії. Це також пов'язують із назвою літнього місяця.

Серед простого народу червень мав свої назви. В кожній області вони різні – «гедзень», «кедзень», «бідзень», себто пора, коли з'являється багато гедзів та сліпаків. Ось і сьогодні ці комахи так дошкулили нашій Лисці, що вона раніше, ніж треба, прибігла додому і сховалася у хлівець.

У Карпатах червень називають «черввим місяцем», або «гнильцем», бо, коли починають косити сіно, випадають рясні дощі. Нерідко трава гние від цього.

Наші далекі пращури користувалися ще й такими наклічками – «ізок», тобто сюрчання коників, та «кресник», або «кресеник». Старослов'янське слово «крес» означає «живлющий вогонь». Справді-бо, з 20 по 22 червня настає літнє сонцестояння, коли день удвічі довший за ніч. Від слова «крес» походить і «кресало» – пристрій, яким добували колись вогонь...

Рипнула хвіртка. То бабуса верталася з городу – ходила прополювати капусту.

Дідусь з бабусею перекинувся кількома прислів'ячками. І всі вони про косовицю. Бо таки в червні починається масова заготівля сіна. Треба удосталь запаситися на зиму соковитим кормом для худоби.

З їхньої розповіді я дізнався, що першу косовицю сіна закінчують на Онуфрія, тобто 25 червня. В цей день, кажуть, начебто «соловей ячмінним колосом удавився». Справді, як тільки починає дозрівати ранній ячмінь, припиняють свої співи солов'ї.

– Прикмети прикметами, а коса любить, щоб її клепали, – усміхнувся дідусь. – Піду готувати косу, щоб удосвіта почати косовицю, бо на Онуфрія сонце почне йти на зиму, а літо – на спеку.

Попервах я хотів заперечити дідусеві. Як це так – щойно почалося літо, а вже сонце йде на зиму? Але тут же згадав: з 22 червня починає коротшати день...

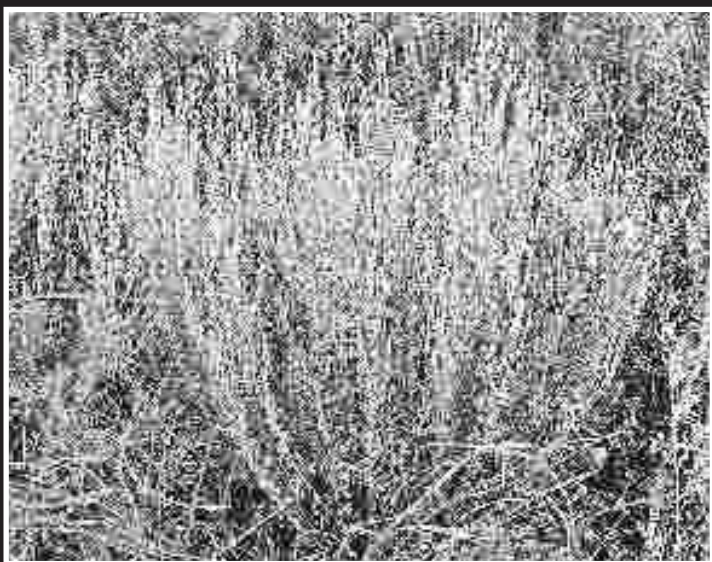
Та про це ще рано думати, потішаю себе. Поки що прислів'я стверджує: червень – літо зарум'янив. На городі щойно зацвіли мак-самосій та півонії, біля хати зарожевіли м'ясисті черешні. За тиждень у нас вже будуть свіжі ягоди. Літо тільки-но починається!

**Підготувала
Леся Клокун
Спеціально
для «Нової газети»**



Дзеркало

ПОЛІН

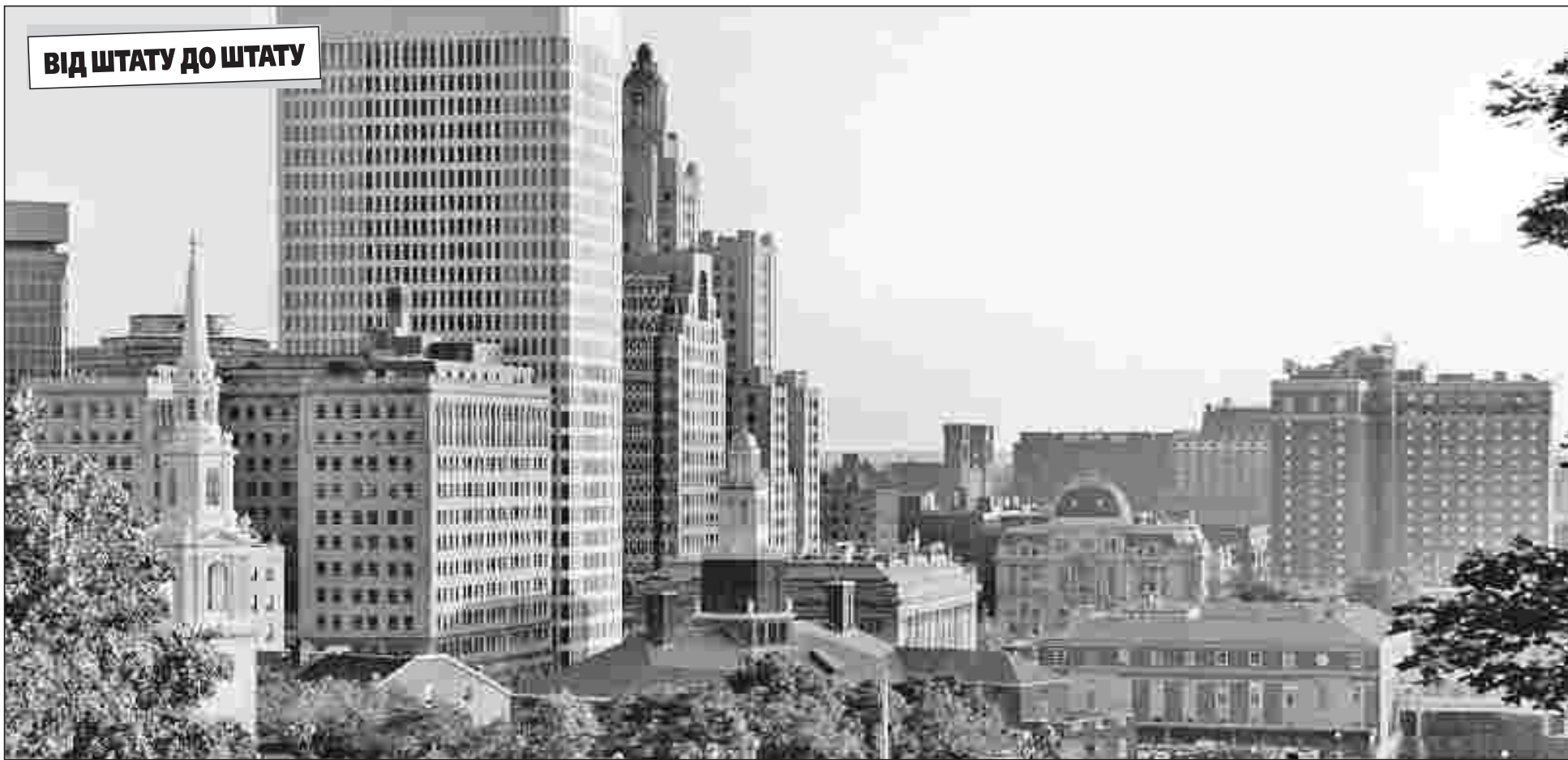


Це не трута. Цей трунок – настій полину.
 Це не мальви – бджолині келихи.
 Відпускаю з душі стоголосу луну.
 Дні збираю, мов яблука, в пелену.
 Пустотливі вітри не торкають душі,
 Теплі ночі синіють ожиново.
 Тут так просто і тихо.
 Тут ходять дощі
 Невідомими людям стежинами.
 Це б лишитися тут – на туках ковили
 Під склепінням ночі високої,
 Але пахне розтертий у пальцях полин
 Сумовитим бентежним неспокоєм...

Марина Брацило



ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ



Провіденс – столиця штату Род-Айленд

ПРОВІДІННЯ НА СЕМИ ПАГОРБАХ



Наша довідка: Провіденс (анг. *Providence*) – столиця, економічний, культурний і політичний центр штату Род-Айленд. Одне з найстаріших міст США – засноване в 1636 році. Загальна площа – 20,5 квадратні милі (53 кв. км).

Населення – 179,2 тисячі осіб, разом з метрополією 1,6 мільйона, з яких 49 % – вихідці з Європи (в 1970 році ця цифра становила 89,5%), 27% – латиноамериканці, 16% – афроамериканці, 6% – вихідці з Азії. У Провіденсі мешкає друга за кількістю (після Нью-Йорка) ліберійська громада. Середній вік мешканців – 28 років, 24 відсотки мешканців живуть за межею бідності, рівень злочинності в 4 рази вищий середньо-статистичного загальноамериканського.

У Провіденсі знаходиться такі престижні навчальні заклади, як *Brown University* та *Rhode Island School of Design (RISD)*.

Наприкінці XX століття місто пережило період деіндустріалізації. Головні джерела наповнення міського бюджету сьогодні – ювелірна індустрія, освітні та медичні заклади, фінансова сфера, а також портові перевезення.

Образні назви: Креативна столиця, місто Ренесансу, Вулик індустрії, Священне місто.

Коли дорогою з Ньюпорту спускаєшся до Провіденсу, проминувши затоки, островці та мости, це столичне місто відразу ж прикидається Сан-Франциско. Особливо, коли пробуєш припасувати до «бровки» свій автомобіль на Бенефіс-стріт, а він стає дибки, мало не на дев'яносто градусів. «І як тільки тут люди паркуються!» – кидаєш спересердя, пам'ятаючи, що цю фразу десятки разів повторював у Сан-Франциско.

Утім, Провіденс не стільки «прикидається», скільки справді багато в чому схожий на це колоритне каліфорнійське місто. І не лише тому, що Провіденс знаний також як місце поселення однієї з найбільших на північному сході країни громади сексменшин – його часто так і називають «Сан-Франциско східного узбережжя». Але ще більшої схожості їм надає те, що столиця штату Род-Айленд на березі Наррагансет-Бей також розкинулася на семи пагорбах: Christian Hill, Weybosset Hill, Federal Hill, Smith Hill, Constitution Hill, Cillege Hill, Tockwotten Hill.



Вогні на воді

Приїжджих і заїжджих це, можливо, й дратує, але місцевих, навпаки, тішить, бо надає їхньому рідному місту романтики й колориту. Як і водяне перехрестя – місто розташоване на місці злиття трьох рік: Мошасак, Вунаскватакету і Провіденсу. Першим європейцем, який у 1524 році ступив на землю сьогодні найменшого за площею штату США на східно-північному узбережжі Атлантичного океану,

але з найдовшою офіційною назвою – штат Род-Айленд і плантації Провіденса, був мореплавець Джованні Веразано (саме його іменем названо красень-міст в Нью-Йорку). Він пришвартував своє судно на березі островця, який тепер називається Блок-Айленд, й назвав цю землю Луїзою на честь Louise of Savoy, Queen mother of France – знаменитої матері короля Франції Френсиса Першого. Але Джо-

ванні Веразано приїхав і поїхав, а от інший європеець, мандрівний амстердамець Адрієн Блок, оскільки, крім любові до мандрів, займався насамперед бізнесом і налагодив торгівлю з американськими індіанцями, зупинився тут надовше. Його й вважають офіційним першовідкривачем «Маленького Роді». Побачивши цю землю, яка видалася йому суціль червоною через колір глею в затоці, він вигукнув: «Roodt

Eylandt!», що означає «Червоний острів». Місцина, острівець, на який уперше ступила нога Блока, так і називається – Блок-Айленд.

Вітер, який козакував тутешніми затоками й бухтами, був попутним для багатьох шукачів кращої долі. Спочатку тут вирувало життя сільськогосподарської патріархальної громади, організованої ще в 1636 році священиком англіканської церкви Роджером Вільямсом, вигнаним з колонії Масахусетської затоки за релігійне вільнодумство. Він оселився на місці, захищеному затокою Наррагансет біля річки Мошасак, оголосивши там свободу віровизнання для баптистських поселенців. Назва міста народилася з першої фрази Роджера Вільямса, кинутої у той момент, коли перед ним відкрилася дивовижна панорама нового місця для нового поселення: «God's merciful Providence», що означає «Боже милосердне Провидіння!»

Минали роки, драматичні, сповнені протистояння й не лише через різне тлумачення віри, а й частіше через зневіру. Незабаром поселення перетворилося на порт, а в XIX столітті – на промисловий центр, завдяки іммігрантам, які ринулися сюди звідусіль на оснащені за останнім словом тодішньої технології текстильні підприємства. Саме тому Провіденс називають одним з перших міст США, яке стало на шлях індустріалізації. Колись тут були добре розвинені машинобудівна, металургійна, хімічна індустрії, але наприкінці XX століття настав час



Історична миля на Бенефіт-стріт



Brown University



Огюст Роден. Рука Бога. Музей Род-Айлендської школи дизайну



У колі танцю. Фото на згадку про місто Божого Провидіння

деіндустріалізації й місто накрила тяжка хвиля депресії, від якої воно так і не оговталось до сьогодні. Це відчуваєш відразу, перейшовши через міст на правий берег ріки Провіденс. Зі століття XVI-XVII у XXI. Де й хмародери схожі на нью-йоркські чи чиказькі, де вивіски з неоновим світлом й тяжкий рок з вікон затемнених автомобілів, але з усіх щілин і тріщин, які проступають на стінах будинків, побудованих не так вже й давно, порівняно з XVII століттям, насувається байдужість і запустіння. Річ у тім, що за останні півстоліття суттєво змінилася й структура, й інфраструктура міста. Якщо в 1970-ті роки майже 90 відсотків мешканців становили вихідці з Європи, то сьогодні їх стало вдвічі менше, зате кримінальна ситуація в чотири рази гірша, ніж середнь-статистично американська.

Пройшовши два квартали Провіденсом XXI століття неймовірно захотілося в століття XVII, й ми відразу ж повернулися назад. Під мостом пропливала гондола, в якій сиділа зовсім юна пара з келихами шампанського. Поряд стояла відкоркована пляшка, загорнута чомусь у червоне, можливо, щоб гармоніювати з червоною стрічкою на капелюсі гондольєрів, один з яких був стерновим, а другий награвав на гітарі якусь романтичну серенаду. Виглядає, що Провіденс – це ще й Венеція.

Місто розділене на дві частини однойменною річкою. І найцікавіша його частина – історична, її ще називають «Історичною милею Бенефіт-стріт». Тут можна побачити більше ста будинків, які відрізняються один від одного за стилем – від колоніального до епохи Відродження та вікторіанського. Центр Провіденса прикрашає споруда законодавчих зборів штату, мармуровий купол якої увінчує бронзова статуя Незалежної Людини – символу вільнотумства Род-Айленда. До архітектурної скарбниці належить і Провіденс-Атеніум – унікальна бібліотека, колекцію якої започатковано ще в 1753 році, в період Першої унітарної церкви. Але найцікавішою «деталлю» цієї книгозбірні є не якийсь старовинний фоліант, а 1350-кілограмовий дзвін – один з найбільших дзвонів, відлитих у знаменитій ливарній майстерні Поля Ревера.

На Бенефіт-стріт розмістився також Музей мистецтв славної Род-Айлендської школи дизайну. Тут можна знайти найкращі взірці людського уявлення про гармонію й красу – від Древнього Єгипту до американського сьогодення. Саме тут ми «зустріли» знамениту роденівську скульптуру «Рука Бога» й провели біля неї майже годину, а потім довго вивчали розуміння сучасними дизайнерами призначення стільця й жіночого капелюшка.

Неподалік, на Мейн-стріт, розмістилася перша баптистська церква Америки, побудована в 1774-1775 роках, інтер'єр якої захоплює своїм філігранним різьбленням та кришталевими люстрами роботи Вотерфорда.

Не могли не відвідати й знаменитий Браунівський університет – сьомий «за віковою категорією» в США й один з найпрестижніших у так званій Лізі плюща – неофіційному союзі найкращих і найстаріших університетів Америки. Його студентське містечко дивно поєднує в собі готику й модернізм. Крім давньої слави, знаменитий він насамперед своєю незвичною, нетиповою навчальною програмою, започаткованою в 1969 році. У студентському містечку було тихо й майже безлюдно – вакації. Але то біля одного навчального корпусу, то біля іншого раз-по-раз зустрічалися невеликі гурти, по 5-10 осіб азіатської зовнішності, які в супроводі перекладача вивчали довколишній світ. Для потенційних студентів-вихідців з азіатських країн, якими переповнені університети Ліги плюща, вони виглядали надто «безмовними», для звичайних туристів – надто допитливими.

Рідним, друзям і численним гостям штату род-айлендці неодмінно радять купити на згадку книгу про Малюка Роді Ктулгу. Сувенірів із зображенням цього монстра тут хоч відбавляй – і картини, і горнятка, і попільнички, і тарілки, і навіть постільна білизна. Пояснюється це дуже просто. У Провіденсі народився, жив і працював «батько» Ктулгу, відомий письменник-містик Говард Філіпс Лавкрафт, автор «Міфів Ктулгу». Важливий елемент його оповідань – створення атмосфери містичного жаху в зіткненні людини з чимось, що знаходиться за межею звичного їй світу, з тим, чого вона не може пояснити.

Говард Лавкрафт (роки життя – 1890-1937) був єдиною дитиною в родині і ріс без батька – коли хлопчикові було три роки, його батька помістили в лікарню для психічно хворих, звідки більше ніколи не випустили. Майже все своє життя письменник не залишав рідного Провіденса, за винятком двох років (1924-1926), які провів після одруження в Нью-Йорку. Він постійно перебував під опікою матері, неврастенічної й переляканої жінки, яка в 1921 році померла в будинку для нервово хворих. Говард жив у домі, успадкованому від діда, з двома тітками життям ексцентричного дивака, працював, як правило, вночі, а якщо натхнення приходило вдень, то наглухо зашторював вікна. Лавкрафт, бувало, не спав цілими добами, щоб свідомо уникнути сну й тим самим своїх страхітливих сновидінь. Крім оповідань, рецензій, статей, він написав більше ста тисяч листів!

У багатьох своїх історіях Лавкрафт висловлює припущення, що Землю в доісторичні часи відвідували представники чужої раси – «сіре, слизке породження зірок», що робить його предтечею теорії відвідин Землі прибульцями з космосу, найбільш відомим представником якої вважається швейцарський письменник Еріх фон Денікен.

Сучасна літературна критика ставить Лавкрафта в один ряд з такими великими майстрами «жанру жахів» як Едгар По та Амброуз Бірс. Його називали не візіонером, а хронікером жаху, який знаходив задоволення у винайденні міфології чи псевдоміфології, описуючи закриті світи. Цей світ, прихований від звичної свідомості, власне, й був внутрішнім світом Лавкрафта, світом його мрій, мріань і галюцинацій, який він називав «невидимим боком Місяця».

У пошуках сувенірів на тему Ктулгу ми натрапили на блошиний ринок, який ярмаркував на березі ріки й за пару хвилин, роззираючись на його крам, зовсім забули, по що прийшли. Нова Англія – це все-таки Стара Європа. Відразу ж згадалися мандрівки кінця минулого століття «блошином» Лювеном, Мюнхеном, Парижем... Де оживають людські історії й розсуваються часові рамки. Ми купили голосистий бронзовий дзвіночок з фігурою Чарлі Чапліна – за п'ять доларів, антикварну різьблену раму – за вісім, а наш син – історію світу, книгу 1889 року – за п'ятнадцять. Й зрозуміли, що цифри – 16-27 тисяч доларів – середньорічний дохід на душу населення Провіденсу, про які пишуть статистичні сайти, це не вигадка. Це реальність, з якої мешканці міста намагаються вибратися й таким чином.

Провіденс всіляко намагається пристосуватися до умов постіндустріальної епохи. Відродження міста пов'язане з іменем мера Вінсента Ч'янчі, який подарував тут протягом 1974 – 1981, 1991 – 2002 років і багато зробив для того, щоб перетворити його на центр культури й мистецтва, привабливий для туристів. Він не шкодував грошей, і старі фабрики та заводи перебудовував під офіси, галереї, кафе й ресторани.

Віддушиною міста є ландшафтний парк Роджера Вільямса, того самого першого релігійного дисидента, якого привело на цю благодатну землю Провидіння. Колись це були фермерські угіддя, сьогодні тут на 170 гектарах землі розкинулися сади, оранжереї, ставки, озера, на яких можна покататися на човні чи помилуватися чарівними пташиним співом.

Ще один символ відродження міста – палаюча ріка. І це не оксиморон.

У 1994 році в Провіденсі започаткували Waterfire – постійно діючий фестиваль «Вогні на воді». Вечорами, з травня по жовтень, на ріці запалюють вогнища, лунає музика, виступають фокусники й жонглери... Місто зачаровано вдивляється у магію цього дива, дитинно вірячи, що все буде в нього добре, що його майбутнє не менш яскраве й захоплююче, як і це свято, схоже на мистецьку інсталяцію...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський
Нью-Йорк – Ньюпорт –
Провіденс – Нью-Йорк**

У ГРОМАДІ

Унеділю, 4 червня, відбулись щорічні збори Українського музею (УМ), під час яких було підбито підсумки однорічної праці протягом червня 2016-го – червня 2017-го років. Їх відкрила голова управи д-р Рената Голод. Було обрано президію в складі Ірини Куровицької (голова) та Наталії Соневицької (секретар) та верифікаційну комісію для перевірки протоколу з попередніх зборів, до якої ввійшли Ярослав Лешко й Галина Романишин.

Рената Голод виголосила змістовний лаконічний звіт про насичену працю управи музею й членства. Нагадала величаве відзначення 40-річчя УМ та віддала належну шану її засновниці Іванні Рожанковській. У цьому ключі назвала імена всіх голів музею – Олександру Різник, Богдана Цимбалістого, Тита Геврика, Осипа Данка, Івана Лучечка, Ольги Гнатейко, Ярослава Лешка, Миколи Дармохвала. Це велика плеяда відданих, з посвятою працівників музею. Водночас висловила велику вдячність і доземний уклін щедрим жертводавцям, підкреслюючи, що без них Український музей не міг би бути тим, чим він є сьогодні. Управа діяла у межах своїх можливостей: співпрацювала з іншими установами та організаціями, влаштовувала пересувні виставки й тим поширювала інформацію про діяльність інституції, наполегливо працювала над цифровим каталогом своїх фондів, проводила вкрай потрібні заходи для акредитації УМ, щоб ввести його в коло провідних американських музеїв, й це слід продовжувати.

Довголітній директор музею Марія Шуст подала розлогий і докладний звіт про свій широкий засяг багатогранної праці, яка розпочинається дуже рано й закінчується пізньої ночі. Починаючи з історичної перспективи, вона розповіла про складну й копітку діяльність «за лаштунками» успішних виставок, резонансних презентацій, цікавих зустрічей та майстерень й закінчила звіт подячним акордом – жертводавцям, працівникам, членам управи й, зокрема її голові Ренаті Голод.

Скарбник Зоряна Гафткович зачитала звіт незалежної перевірки, яку провела професійна компанія Drotman & Sawkiw і висловила велику вдячність жертводавцям. У її звіті не було зайвого емоційного слова, лише професійна діловитість, втілена у цифрах. Під тим оглядом Зоряна Гафткович тримає руку на фінансовому живчику музею, щоб він тримався у межах спроможності.



Управу Українського музею в Нью-Йорку очолила Хризанта Гентиш



Новообрана голова управи Українського музею в Нью-Йорку Хризанта Гентиш

Невід'ємним доповненням фінансового звіту був діловий звіт адміністративного директора Дарії Байко, яка дбайливо й візрцево веде бухгалтерські книги. Дарія Байко підкреслила, що станом на 31 грудня 2016 року музей нараховував 61 тривалій і 69 меморіальних фондів, що становить загальну суму 4 151 095 доларів.

На сьогодні музей має 1700 членів з 57-ма відділами. Адміністрація вдячна численним добровольцям, які працюють для придбання додаткових коштів. Крім згаданої нелегкої праці, Дарія Байко виконує адміністративні обов'язки, до яких належить і функціонування будинку, в якому знаходиться музей. Місячний бюджет його утримання коливається між 50 до 60 тисяч доларів, без урахування коштів на виставки.



Учасники річних зборів Українського музею

Галина Романишин прозвітувала про проведену перевірку протоколу з попередніх зборів, відзначивши, що він віддзеркалює перебіг зборів і запропонувала зборам схвалити його. Її пропозицію було прийнято одностайно. Голова Контрольної комісії (КК) Лідія Зайнінгер сказала, що КК перевірила працю музею у фінансовій частині (зокрема, прибутки й витрати, бухгалтерські книги) і ствердила, що вона проводилась на професійній базі і є в найкращому стані.

На основі заслуханих звітів відбулась коротка й ділова дискусія. Надійшли деякі зауваження щодо інвестицій музею, на які вичерпні пояснення дала скарбник Зоряна Гафткович. У дискусії було підкреслено, що УМ у Нью-Йорку – надзвичайно динамічна

культурно-мистецька інституція. Названо вдалу й цікаву під багатьма оглядами виставку сучасних митців «Сім», праці яких вписуються в мистецьку палітру США. Напевне, варто б було розширити цю цифру й побачити творчість інших поза цима сімома. Під час дискусії виникло запитання про те, чому не діє бібліотека й коли відбудеться виставка багатой колекції української вишивки, яку музей придбав від дбайливого колекціонера Івана Бернацького? На ці та інші запитання голова управи Рената Голод подала аргументовану відповідь.

Голова президії Ірина Куровицька попросила Контрольну комісію схвалити працю, що й зробила Лідія Зайнінгер. Пропозицію було прийнято одностайно.

У відсутності голови Номінаційної комісії Богдана Савицького Марко Бах прозвітував про проведену працю. Він підкреслив, що згідно зі статуту УМ складається з 25 членів. Власниками УМ є Союз українців Америки, якому належить 51% і він має право на 13 членів в управі, яких делегує управа СУА, а українській громаді – 49% і відповідно 12 членів в управі, які обираються на зборах. Членів управи обирають на три роки. Щороку закінчується термін повноважень у третини членів управи і знову, якщо вони погоджуються, їх переобирають або вибирають нових. Згідно зі статуту, голову управи обирають або переобирають кожного року. Голова управи – це «квота» громади, заступник – чинна голова СУА. Два члени від громади – Андріян Геврик і Андрей Гарасим'як, термін повноважень яких завершився, погодилися залишитись на чергову каденцію.

Номінаційна комісія запропонувала на голову управи музею адвоката Хризанту Гентиш. Пропозицію прийнято одностайно. Запроповано обрати трьох нових членів від громади: Христину Андрушків, Романа Граба й Олену Паславську. Контрольну комісію було затверджено в тому самому складі без змін, на чолі з Лідією Зайнінгер. Оскільки не було інших пропозицій, запропонований список членів прийнято одностайно.

Перед закінченням нарад Марійка Шуст висловила щиру подяку д-ру Ренаті Голод за віддану й успішну працю та співпрацю для добра музею й вручила китицю чудових квітів, а присутні щирими оплесками підтримали висловлені думки вдячності й заспівали «Многая літа». Голова президії Ірина Куровицька подякувала учасникам за ділову участь у нарадах зборів і передала слово новообраній голові Хризанті Гентиш, яка, в свою чергу, висловила вдячність за довіру, пообіцявши, що докладе всіх зусиль, щоб продовжити й примножити кращі традиції своїх попередників.

Підводячи ризик цієї головної розмови року, варто підкреслити, що Український музей став обличчям української культури широкого діапазону не лише в Нью-Йорку, а й далеко поза його межами, завдячуючи щедрим жертводавцям і колективу відданих працівників на чолі з директоркою Марійкою Шуст та його довголітнім співробітником – Дарією Байко, Любові Волинець, Христині Певній, Ромі Ляброс, Гані Кріль-Пизюр та багатьом іншим добродіям та добровольцям..

Микола Галів

ЗАПРОШУЄМО УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ
НА УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ СУЧАСНОЇ ПІСНІ,
ТРАДИЦІЙНИХ ТАНЦІВ, ПОПУЛЯРНОЇ МУЗИКИ
ТА НОН-СТОП ВЕСЕЛІ ФЕСТИВАЛЬНІ ВИХІДНІ!

ЗА УЧАСТІ ГURTY
2R/«ДРУГА РІКА»
З КИЄВА
ПРЕМ'ЄРА
В США

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В АМЕРИЦІ
ПРЕДСТАВЛЯЄ

Нягія Є!!! Фестиваль

П'ЯТНИЦЯ / 30 ЧЕРВНЯ

21-ГОД DJ STAS + ЛАЗЕРНЕ ШОУ

СУБОТА / 1 ЛИПНЯ

14-ГОД ЖИВА МУЗИКА І ЗАБАВА
В ПАВІЛЬЙОНІ ЗА УЧАСТІ ГURTY
«БРАТТЯ З ПРИКАРПАТТЯ»

21-ГОД ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ ЗА УЧАСТІ
ГURTY «ДРУГА РІКА»

НЕДІЛЯ / 2 ЛИПНЯ

10-ГОД БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ

12-ГОД ПАНАХИДА ЗА ПОЛЕГЛИМИ
ГЕРОЯМИ В БОРОТЬБІ
ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ

14-ГОД ЖИВА МУЗИКА І ЗАБАВА
В ПАВІЛЬЙОНІ ЗА УЧАСТІ ГURTY
«БРАТТЯ З ПРИКАРПАТТЯ»

20-ГОД ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ - БАРВІНОК
ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ
ТОРОНТО, КАНАДА - СУЧАСНОЇ ПІСНІ
ЗА УЧАСТІ - ІРИНА ЛОНЧИНА,
ЮЛІЯ ВУСЬКО ТА ІНШІ

**30
ЧЕР-
ВНЯ
ДО
2
ЛИ-
ПНЯ
2017
РОКУ**

Додаткова інформація знаходиться на:
SUM.ORG/US-ELLENVILLE або (845) 647-7230

Таборування, душові на території, басейн, ярмарок, волейбол, футбол, теніс, та інше!



SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
Федеральний Кредитовий Кооператив

ОСЕЛЯ СУМ
8853 ROUTE 209 ELLENVILLE, NY 12428

**Looking to buy
a new car?**

New car* loan special – up to 5 year term.

1.99% APR



AUTO LOANS

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
Outside NYC call toll free: 1-888-SELFREL

Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636
UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097
ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458
LINDENHURST: 225 N 4TH Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989



58NYFCU NMLS# 699320



*New cars – up to 85% of Purchase Price, \$50,00 maximum per loan.